

[1973 ஏப்ரல் 5]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு கூட்டாய்வுக் குழு ஆய்வு பெறுவதற்கு அனுப்பப்பட்டது.

Under Rule 139(1) of the Assembly Rules, the Hon. Deputy Speaker has nominated the Hon. Thiru O. P. Raman, Minister for Electricity, as a member of the Joint Select Committee.

(ஈ) தமிழ் நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, பொதுப் பணியாற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு 3/73).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, பொதுப் பணியாற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 3/73) கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தி யமைத்தவாறு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழிகின்றேன்.

இந்தச் சட்டத்தின் கருத்துக்களைப் பற்றி, போட்டிருக்கிற விதிமுறைகளைப் பற்றி எல்லாம் ஏற்கனவே பலமுறை விவாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லாத் தரப்பினருக்கும் இருந்தாலும் சில அரசியல் பிரச்சினைகள் குறுக்கிட்ட காரணத்தினால் இதனை இப்போது எதிர்ப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. ஆய்வுக் குழுவில் இதனை நல்ல முறையில் ஆய்ந்து இந்தச் சட்டம் சிறந்த ஒன்றாக அமைய வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. அது முடியாவிட்டாலும் இன்றைக்கு எல்லாத் தரப்பில் இருந்தும் சொல்லப்படுகிற சிறந்த கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இந்த மசோதாவின் ஒவ்வொரு பிரிவும் பரிசீலிக்கப்பட்டு, தேவையானால் திருத்தங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு வா வேண்டுமென்று நாங்கள் அப்போது கேட்டுக்கொண்டோம். சில

* 1973-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 3-ந் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

பேர்கள் வரமாட்டோம் என்று கூறிவிட்டார்கள். இந்த மன்றத்திலாவது ஆலோசனைகளைச் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

1952-ம் ஆண்டு Commission of Enquiry மத்திய சட்டம் இருக்கிறபோது இந்தச் சட்டம் தேவைதானா என்பது ஒரு கருத்து. 1952-ம் ஆண்டு சட்டம் கொண்டுவந்த காலத்தில் இதைப் பற்றி விசாரிக்கக்கூடிய எண்ணத்துடனே அதில் பிரிவுகள் உருவாக்கப்படவில்லை. அந்தச் சட்டத்தில் போடப் பட்டிருப்பது எல்லாம் 'Commission of Enquiry for the purpose of making enquiry into any definite matter of public importance'. இப்படிப் பொதுவாக ஒரு ஷரத்து போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அது நாம் நினைப்பதுபோல் ஊழல்களை ஆராய்வதற்கு, விசாரணை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யும் நோக்கத்தில் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பது முதல் பதிலாகும்.

அடுத்த பதில் 1952-ம் ஆண்டு சட்டம் இருந்தபோதே மத்திய அரசாங்கம் சந்தானம் குழுவின சிபார்சின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மத்தியிலும் உள்ள அமைச்சர்கள் மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டு எழுந்தால் அதை விசாரிப்பதற்கு தனிச் சட்டம் வேண்டுமென்ற முடிவை எடுத்தது. அந்த முடிவின் அடிப்படையில்தான் லோக்பால், லோக் அடிக் என்கிற அமைப்பை 1969-ம் ஆண்டு சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. இது 1952-ம் ஆண்டு சட்டம் போதாது, வேறு ஒரு சட்டம் தேவை என உணர்ந்து அவர்களே கொண்டு வந்தது. மாநிலங்களும் இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்கிற யோசனையும் கூறப்பட்டது. மராட்டி மாநிலத்தில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். கேரள மாநிலத்திலும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு மாநிலங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஊழல், ஊழல் என்று பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தரம் தாழ்த்தி, அரசியல் வாழ்விலேயே ஈடுபட வேண்டாம் என்று அவர்கள் அஞ்சக்கூடிய

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஏப்ரல் 5]

நிலையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சரியோ, தவறோ யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும், மக்கள் பிரதிநிதிகள் தவறு செய்வார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை பரவிவிட்டது. இதை மாற்றத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தங்களுடைய சொத்து விவரங்களை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்கிற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது. அது அன்றைக்குத் தோற்கடிக்கப்பட்டது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அதை முதலில் நிறைவேற்றினோம். தங்களுடைய சொத்து விவரங்களை மக்கள் பிரதிநிதிகளாக வருகிறவர்கள் இந்த அவைக்கு முன்கூட்டியே தெரிவித்துவிட்டால் அதை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று செய்தோம், ஆக, இதுபோன்ற சட்ட மன்றத்திலேதான் ஒருவருக்கொருவர் விமர்சித்து, நாட்டு மக்களுக்கு இவர் யார் என்று வெளிப்படுத்துகின்ற ஜனநாயகத்தினுடைய அடிப்படையை நாம் உருவாக்கினோம். இந்த அரசு வந்துதான் அதைச் செய்தது. அதற்குப் பின்னாலேயும் நம்மிடத்திலே சந்தேகம் வந்தது. திதங்கிடையிலே, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, மாநில அமைச்சர்கள்மீது இதுபோன்ற விசாரணை செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று விவாதிக்கப்பட்டது. நாங்கள் தெளிவாகச் சொன்னோம், 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்தை ஒதுக்கி வைத்தால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது.

எங்களுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் அன்றையதினம் திட்டவட்டமாக, மாநில அரசுமீது ஆதிக்கம் செலுத்த மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று அன்றைய உள்துறை அமைச்சருக்கு எழுதினார்கள் என்று கூறினோம். இந்தச் சட்ட மன்றம்தான் எங்களைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு, எங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உரிமை பெற்ற மன்றம். வேறு யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே டெல்லியிலே உள்ள அமைச்சர்களைக் கண்காணிக்கலாம். ஆனால், பிரதம அமைச்சரை கண்காணிக்க, விசாரணை செய்ய வழி இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலை பிரதம அமைச்சருக்கே

1973 ஏப்ரல் 5]

[திரு. செ. மாதவன்]

இருக்குமானால், நாம் அடிமைப்பட்டிருக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எழுப்பப்பட்டது. ஆக, நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் முழுமையான சட்டம்.

1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே, பிரதம அமைச்சர், மத்திய அரசாங்கம் விரும்பினால், விசாரணை போடலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை இந்தியப் பிரதம அமைச்சருக்குக் கொடுக்கலாமா, அப்படிக் கொடுத்தால், மாநிலங்களிலே வேறு கட்சியினர் ஆட்சியிலிருந்தால், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த இதைப் பயன்படுத்துவது நல்லதா? இதை மாற்ற வேண்டும். யார் ஆண்டாலும், எந்த அமைச்சருடைய தயவும் இல்லாமல், எந்த அரசாங்கத்தினுடைய தயவும் இல்லாமல், விசாரணையை சட்டத்தின் மூலம் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு அரிய வாய்ப்பை இந்தச் சட்டத்திலே தந்திருக்கிறோம்.

1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே அது இல்லை. 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே, மத்திய அரசாங்கம், பிரதம அமைச்சர் யாரை நீதிபதியாகப் போடுகிறார்களோ, அவர்கள்தான் விசாரணை நடத்தலாம். சுதந்திரமாக விட வேண்டியதை, நீதித் துறை வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதை ஒரு அரசாங்கத்திடம் விடுவது நியாயமாகாது. நம்முடைய சட்டத்திலே சுதந்திரமாக, உயர் நீதிமன்றம் யாரை நீதிபதியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறதோ அவர்களைப் போட்டுக் கொள்ளலாம்.

அப்படிப் போட்டதற்குப் பின்னாலே 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு அவர்களை வெளியேற்ற முடியாது. அரசாங்கம் நினைத்தால்கூட வெளியேற்ற முடியாது. நீதிமன்றத்திலே நீதிபதிகள் உட்கார்ந்து, குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுக்கு அவர்களை நீக்க வேண்டுமென்ற நிலை வந்தால், அப்பொழுது நீக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டு என்று நிரூபித்தால் அப்பொழுது நீக்க நாம் வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பில்லை. 3 ஆண்டுகள், அந்த நீதிபதிகளுடைய சம்பளம், சர்வீஸ் கண்டிஷன்ஸ் எதையும் மாற்றக் கூடாது என்று இந்தச் சட்டத்திலே போட்டிருக்கிறோம். 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே அது இல்லை.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஏப்ரல் 5]

1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே விசாரணை செய்ய வேண்டும், அதுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முடிவு என்ன ஆகும், பிரதம அமைச்சர் முடிவு எடுப்பாரா, எடுக்க மாட்டாரா? எடுக்காவிட்டால் என்ன ஆகும்? அவை பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்திலே 'காம்ப்ரெஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்', அப்படி அறிக்கை கொடுத்த உடனே, ஒரு அமைச்சர் குற்றவாளி என்று சொல்லப்படுவாரானால், அரசாங்கத்திற்கு டிஸ்கிரஷனே கிடையாது. அப்படி வந்தாலே, கிரிமினல் வழக்குப் போட வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆகவே ஒரு முடிவு யார் குற்றம் சாட்டுகிறார்களோ, அவர்கள் சார்பாக, குற்றம் சாட்டப்படுபவர்கள்மீது கூற, அதற்கான ஒரு வாய்ப்பை இந்தச் சட்டத்திலே தருகிறோம்.

1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே நிரூபிக்கப்பட்டால், என்ன தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று ஒன்றுமே கிடையாது. மராட்டியத்தின் சட்டத்திலேயும் தண்டனையைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. 'ரிப்போர்ட்' கொடுக்கப்பட வேண்டும், மாநிலங்களிலே சட்ட மன்றத்திலே 'ரிப்போர்ட்' வைக்க வேண்டும், டெல்லியிலே பாராளுமன்றத்திலே 'ரிப்போர்ட்' கொடுக்கப்படும், 'லோக்பால்', 'லோக் அயுக்தா' வினுடைய சாராம்சம் இது.

நாம் ஒரு படி மேலே சென்று, வழக்குத் தொடர வேண்டும், குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்டால், 7 ஆண்டுகள் தண்டனை என்று போட்டிருக்கிறோம். ஆக, எந்த நாட்டிலும், எந்தச் சட்டத்திலும் இல்லாத அளவுக்குத் தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய பிரிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே இல்லாத ஒன்றை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இது பொருத்தமான மசோதா என்று நாம் கருதுகிறோம்.

இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்காக சொல்லப்படுகிற காரணம், வேடிக்கையான காரணம். இந்த மசோதாவை இன்னும் படிக்கவில்லை. படித்ததற்குப் பின்னாலே இந்த கருத்துக்கள் எல்லாம் சொல்லப்படும் என்ற கருத்தும் அளிக்கப் பட்டதைப் பார்த்தேன். இதில் உள் நோக்கங்கள், உள் உணர்ச்சிகள்

1973 ஏப்ரல் 5]

[திரு. செ. மாதவன்]

கற்பிக்கப்படுகின்றன. இவை அரசியல் நோக்கத்தோடு பேசப்படுகின்றன என்ற காரணத்தைத் தவிர, இதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

இதிலே, பெரும்பாலும் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது குற்றம் சாட்டுபவர், மனு கொடுப்பவர், அந்த குற்றத்தை நிரூபிக்காவிட்டால் 3 ஆண்டுகள் தண்டனை, இதுதான் கறுப்புச் சட்டம், இதுதான் அதற்கு அடிப்படை என்று கூறப்பட்டது. இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னவர்கள் இதுபோன்ற குற்றங்களைச் சொல்பவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பது, சட்ட நுணுக்கங்களுக்குப் பொருந்தாது, எந்தச் சட்டத்திலும் இப்படிப்பட்ட முறை இருக்க முடியாது என்றுதான் வாதங்களைச் சொன்னார்கள். இது ஒன்றும் புதிதல்ல. சிவில் புரொசீஜர் கோட், கிரிமினல் புரொசீஜர் கோட், இவைகளிலே இப்படி இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகு, இதற்கு 3 ஆண்டுகள் தண்டனை கொடுப்பது எப்படி நியாயம் என்று கேட்டார்கள். வேறு சட்டங்களிலே தண்டனை கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கும் போது, இந்தச் சட்டத்திலே ஏன் இப்படிக் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்ற கேள்வியும் கேட்கப்பட்டது.

மராட்டிய மாநிலச் சட்டத்திலே, இராஜஸ்தான் மாநிலச் சட்டத்திலே இதே பிரிவு இருக்கிறது. அவர்கள் அப்படி நிலை இருந்தால், 3 ஆண்டுக் காலம் தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்திலே ஆளுகிற கட்சிகூட, இதை எதிர்க்கிறது என்று சொன்னால், என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அகில இந்திய ரீதியிலே சொல்லப்படுகிற கருத்தை நாம் பின்பற்றுவதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லையென்றுதான் கருதுகிறேன்.

குற்றம் நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் தண்டனையா என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது.

“Punishment for false, frivolous or vexatious complaint”

ஆக, எப்படிப்பட்ட பிரிவுகளுக்குத் தண்டனை என்று அவற்றில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் பிரிவை நாம் அப்படியே இதில் போட்டிருக்கிறோம். இந்தப் பிரிவு இருப்பதனால், ஒருப்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஏப்ரல் 5]

பயமோ, ஒரு அச்சமோ, நாமெல்லாம் மனுக் கொடுத்தவர்கள், என்ன ஆகும் நமக்கு, நம்மீது என்ன வழக்குப் போடுவார்களோ, என்ன தண்டனை கொடுப்பார்களோ, என்றெல்லாம் யாரும் எண்ணத் தேவையில்லையென்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். இது எல்லோருக்கும் பொதுவான சட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நஷ்ட ஈட்டைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்பீல் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதைத் திருத்தத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நீதிபதி உட்கார்ந்து 7 ஆண்டுகள் தண்டனை என்று ஒருவர் தண்டனை பெற்ற பிறகு, அப்பீலே இல்லை, கோர்ட்டிக்குே செல்ல முடியாது என்று சொல்கிறார்களே, இது நியாயமா என்று கேட்டார்கள். அப்படி இதில் போடவே இல்லை. நாம் போட்டிருப்பதெல்லாம் அப்படி பொய் குற்றச்சாட்டு சாட்டுபவர்களுக்கும் அல்லது குற்றம் செய்தவர்களுக்கும் இரண்டு பிரிவுகளுக்கும் தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய பிரிவுகளைப் போட்டிருக்கிறோம்.

இதற்கு 7 ஆண்டுகள் தண்டனை, இதற்கு 3 ஆண்டுகள் தண்டனை என்று. இந்தச் சட்டத்திலே போடப்படுகின்ற நீதிபதி தண்டனை கொடுக்க முடியாது. இந்த நீதிபதி விசாரித்துச் சொல்லிய பிறகு, அதன்பேரில் கிரிமினல் கோர்ட்டிலே, கம்ப்ளெயின்ட் பிரிஃபர் செய்ய வேண்டும். அங்கேதான் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அப்பீல் செய்ய, கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடிலே வழி இருக்கிறது. ஆகவே, அப்பீலே இல்லை, அதற்கு இதில் வழி இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆக, சட்ட நோக்கத்தோடு, சட்ட நுணுக்கத்தோடு, நியாயமாக மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள தன்மைகளை, சட்டங்களை எண்ணிப் பார்ப்பார்களானால், எங்களுடைய சட்டம் நேர்மையான சட்டம், நீதியான சட்டம், தைரியமான சட்டம், எல்லா நிபுணர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற அடிப்படையிலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம், என்று அந்த நிபுணர்களெல்லாம் வெளியே பாராட்டுகிறார்கள்.

வெளியே பாராட்டினாலும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே பாராட்டுவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். டாக்டர் சந்தானம் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிலே சொல்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன

1973 ஏப்ரல் 5]

[திரு. செ. மாதவன்]

சொல்கிறார்கள். 'இப்படி அமைச்சர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப் படுமானால், அந்தக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அமைச்சர்கள் அது சரியல்ல என்ற முடிவிற்கு வருவார்களானால், யார் அந்தக் குற்றம் சாட்டுகிறார்களோ, அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர வேண்டும். அப்படி வழக்குத் தொடர்வதற்கு எந்த அமைச்சராவது தயக்கம் காட்டுவாரானால், அரசாங்கமே அவர்களுக்கு நிதி கொடுத்து, வழக்குகளைத் தொடர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற அழகான கருத்தை அவர்கள் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.

'In all other cases, the Ministers against whom the allegations are made should as a rule institute legal proceedings by filing a complaint for criminal defamation and the Minister concerned should be given legitimate assistance by the Government of which they are Ministers'

ஆக, இந்தக் கருத்து நாம் கண்டுபிடித்தக் கருத்து அல்ல. யாரையும் மிரட்டுவதற்காகச் சொல்லப்பட்டக் கருத்து அல்ல. திரு. சந்தானம் அவர்களால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டக் கருத்து. இன்றைக்கு மத்திய, மாநில அமைச்சர்கள், அரசாங்கங்கள் ஒப்புக்கொண்ட கருத்து; நியாயம் சிந்திக்கப்படவேண்டும். நாம் கொடுத்த புகார் தவறாகப் போய்விட்டது, நமக்குத் தண்டனை வந்துவிடுமோ என்ற அச்சப்பாடு காரணமாக இதைக் கூறக்கூடாது. பழி வாங்குகிற தன்மையே இதில் கிடையாது. எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. யாரும் பயந்துவிடாமல் தைரியமாகச் சந்திப்பதற்கும் எதிர்காலத்திலே, ஜனநாயகம் நேர்மையோடு நடப்பதற்கும், மற்ற மாநிலச் சட்டங்களெல்லாம் முதலமைச்சரை விசாரணை செய்ய அதிகாரம் அளிக்காமல் இருக்கும்போது, இதிலே அதற்கும் வழி வகுத்து, அதையும் இந்த மன்றமே, அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருப்பதோடு மட்டுமல்ல, இந்த மன்றமே தீர்மானம் போட்டு, இவர் மேல் குற்றம் இருக்கிறது, விசாரணைக்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கேட்டால், கட்டாயம் விசாரணைத் தொடங்க வேண்டுமென்ற அருமையான வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 ஏப்ரல் 5]

இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதால் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை குறைந்துபோய்விடும். வேண்டாமென்று வெளியேறுவதால், அதைத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் தவறாகக் கருதுவார்கள். ஆகவே, எல்லோரும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றுவதால், தமிழ் நாட்டிலே நல்லதொரு எதிர்காலம் உருவாகும். சனநாயகம் பாதுகாக்கப்படும் அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று எல்லா உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொண்டு, இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கோரி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கையில் இல்லை, ஆகவே அது முன்மொழியப்படவில்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், இது மிக நல்ல சட்டம், வரவேற்கத்தக்க சட்டம் என்றெல்லாம் இதனை ஏற்றிப் போற்றி மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள்.

என்னதான் பேசினாலும் இந்தச் சட்டத்தினைக் கொண்டுவந்திருக்கின்ற சூழ்நிலையையும் இந்தச் சட்டத்திலே கொடுத்திருக்கின்ற ஷரத்துக்களையும் வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது இதனை எங்களாலே ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லையென்பதை நான் முதற்கண் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே 1952 ஆம் ஆண்டு கமிஷன் ஆப் என்குயரில் ஆக்ட் இருக்கிறது; அந்தச் சட்டம் போதாது, அது ஒரு முழுமையான சட்டம் அல்ல; அது மட்டுமன்றி அந்தச் சட்டத்தின்படி மாநில அமைச்சர்கள் மீது விசாரணை நடத்த முற்பட்டால் அது அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கின்ற அதனுடைய பெயரால் நேச்சருக்கு, சமஷ்டித் தன்மைக்கு முரணானது என்றெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இங்கே ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்றக் கட்சியின் தலைவர் அரியாலு முதலமைச்சர் மீது இதே சட்டத்தின் பேரிலே விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையிலே கையெழுத்திட்டு அந்தக் கோரிக்கையை

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

ஆதரித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படி இன்னொரு மாநிலத்திலே மட்டும் அந்தச் சட்டத்தின் கீழே விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கையெழுத்திட்டு அனுப்பினால் அங்கே மட்டும் சமஷ்டித் தன்மைக்கு. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தி.மு.க. சார்பிலே கையெழுத்துப் போட்டவர் பெயர் என்ன?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தி.மு.க.வும் அதனை ஆதரித்திருக்கிறது என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்ததைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். நாடாளுமன்ற செய்தி பற்றி, பத்திரிகையிலே தி.மு.க. அதனை ஆதரித்து இருக்கிறது என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படியானால் அங்கே மட்டும் சமஷ்டி நிலைக்குக் குந்தகம் இருக்காதா? தமிழகத்திலே அது இருக்கும் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்து யார்மீது இப்படிப்பட்ட புகார்கள் பற்றி விசாரணை செய்தாலும் அவர்களுக்கு 7 ஆண்டுத் தண்டனை வரை கொடுக்கப்படும் என்றும், முதலமைச்சராக இருந்தாலும்கூட விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். விசாரணைக்காக வாக்கூடிய நீதிபதிகள், உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் அல்லது உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியாகும் தகுதி படைத்தவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்று வரும்பொழுது—எற்கனவே இந்த மாநிலத்திலே நீதித் துறையிலே அரசு தலையிடுகிறிருக்கிறது என்ற புகார்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன—அப்படி இருக்கிற நிலைமையிலே நீதிபதியாக இருக்கிறவர்கள், நீதிபதிகளாக இருக்கத் தகுதி படைத்தவர்களை நியமித்தால் அவர்கள் எந்த அளவிற்குச் சுயேச்சையாக இருப்பார்கள் என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது.

புகார்கள் செய்யப்பட்டு நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் புகார்கள் செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதற்கு வழி செய்கிறது என்று சொன்னார்கள். நீதிபதிகளாக இருக்கத் தகுதி படைத்தவர்களே விசாரிக்கலாம், புகார்கள் நிரூபிக்கப்படா

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 ஏப்ரல் 5]

எட்டால் புகார்கள் பொய்யானவை என்று தீர்ப்பளிப்பதும் அந்த நீதிபதிதான் என்ற முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. புகார்கள் false, frivolous and vexatious என்ற தீர்ப்பை அவர்கள்தான் வழங்கியாக வேண்டும்.

அப்படி வரும்பொழுது இந்த அரசின்மேலே ஏற்கனவே ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்கள் வெளியாகியிருக்கின்ற நிலையில் நீதிபதியாக இருக்கத் தகுதி படைத்தவர்களை விசாரிப்பதற்காக நியமிக்கலாம் என்றால் அவர்கள்தான் விசாரணையும் செய்கிறார்கள், அவர்கள்தான் தீர்ப்பும் வழங்க வேண்டும், அவர்கள் தான் false, frivolous and vexatious என்ற தீர்ப்பையும் வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது தமிழகத்திலே உள்ள சூழ்நிலையில் தமிழகத்திலே உள்ள அரசு மீது கடுமையான குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டிருக்கின்ற அடிப்படையிலே நியாயமாக விசாரணை செய்யப்படும், குற்றவாளிகள் நியாயமாகத் தண்டிக்கப் படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கைக்கே இடம் கிடையாது.

இந்த அரசின்மீது குற்றச்சாட்டுகள் நிரம்ப இருக்கின்றன, ஆதாரமும் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் குற்றச்சாட்டுச் சொல்வதற்கு, குற்றச்சாட்டுகளை வெளியிடுவதற்கு யாரும் துணிவதற்கு ஒரு தடையாகத்தான் இந்தச் சட்டம் இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். ராஜஸ்தானிலே, மகாராஷ்டிரத்திலே இருக்கிறது, அங்கேயெல்லாம் ஆளுங்கட்சியாக காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகிறதே, அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு எதிர்க்கலாமா என்று கேட்டார்கள். மகாராஷ்டிரத்திலேயும், ராஜஸ்தானிலேயும் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகிறது என்பதாலே அதே சட்டத்தை இங்கே கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பல்வேறு மாநிலங்களிலே பல்வேறு நிலைமைகள் இருக்கலாம். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே—அங்கே கொண்டுவரப்பட்ட சூழ்நிலை என்ன என்பது எல்லாம் தெரியாது, அங்கே கொண்டுவரப்பட்டு பல நாட்களாகிவிட்டன—இங்கே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே—மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்—சட்டத்திலே உள்ள வார்த்தைகளை மட்டும் பார்ப்பதில்லை சாட்சியங்களை மட்டும் பார்ப்பதில்லை—சூழ்நிலைகளையும் பார்ப்பார்கள். . . .

1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: குழந்தை, குழந்தை என்று அடிக்கடி குறிப்பிடுகிறார்களே, என்ன குழந்தை?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அதனைத்தான் ஏற்கனவே நான் சொல்லிவிட்டேன். ஏற்கனவே இங்கே ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் பல சுமத்தப்பட்டு, அவைகளைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஊழல் ஒன்றுமே கிடையாது என்று முதலிலே முடித்தபிறகு, மத்திய அரசுக்கு விசாரணை செய்வதற்கு உரிமை கிடையாது, அப்படி விசாரணை செய்வது சமஷ்டித் தன்மைக்கு முரணானது என்று இங்கே சொல்லி, பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றார்கள், பிரதமரைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள், அங்கே சொல்லவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகச் செய்தித்தாளிலே செய்தி வந்தது, பணம் சம்பாதிப்பது குற்றம் இல்லை, சட்ட விரோதமாகச் சம்பாதிப்பதுதான் குற்றம் என்று சொல்லியிருப்பதாக.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஏதோ பணம் சம்பாதிப்பது குற்றம் இல்லை, இல்லீகலாக சம்பாதிப்பது குற்றம் என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் பெரிய அபாண்டங்கள். பத்திரிகையிலே வந்ததாகச் சொன்னார்கள், எங்கே வந்தது?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: பத்திரிகையிலே படித்த செய்தியைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பத்திரிகையிலே படித்த செய்தி, பத்திரிகையிலே படித்த செய்தி என்று ஒரு போறுப்புள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது சரியல்ல. காங்களும் பத்திரிகையிலே வந்த செய்தி என்று சொல்லி உறுப்பினரைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். அது முறையல்ல.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள நான் கயாராக இருக்கிறேன். . . .

[1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பணம் சம்பாதிப்பது கவறு அல்ல என்று நான் சொன்னதாக எந்தப் பத்திரிகையிலே வந்தது?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பத்திரிகையின் பெயர் எனக்கு நினைவில்லை, பத்திரிகை கட்டிங்கை என்னால் தர முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்திரிகைகளிலே வந்ததை ஆதாரமாக வைத்துப் பேசக்கூடாது என்பதை நாம் இந்தப் பேரவையிலே ஒரு மரபாகக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்தப் பத்திரிகையிலே வந்தது என்று நீங்கள் விவரமாகச் சொன்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நான் அதனாலேதான் சொன்னேன். முதலமைச்சரவர்கள் அம்மாதிரி சொல்லவில்லையென்றால் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னேன். நான் பத்திரிகையில் பார்த்த செய்தி. இல்லையென்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன், மறுக்க வில்லை.

ஆகவே மற்ற மாநிலங்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசுவது என்று சொன்னால் பல்வேறு மாநிலங்களில் பல்வேறு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அந்தந்த நேரங்களுக்கு ஏற்றவாறு காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறோம் என்பதற்காக இப்படிச் சொல்ல முடியாது. அதிருஷ்டவசமாகவோ துரதிருஷ்டவசமாகவோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வேறு மாநிலங்களில் ஆட்சியில் இல்லை. இருந்தால் நாங்களும் சுட்டிக்காட்ட முடியும். அங்குள்ள நிலைமைக்கு இங்குள்ள நிலைமை முரணாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும்.

இங்கேயிருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. இது தேவையில்லாத சட்டம். ஏற்கெனவே பல சட்டங்கள் இருக்கும்போது, கமிஷன் அஃப் இன்கொயரீஸ் ஆக்ட், இந்தியன் பீனல் கோட் எல்லாம் இருக்கும்போது, இது பற்றி விசாரிப்பதற்கு, தண்டிப்பதற்கு வசதிகள் இருக்கும்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவது, ஊழல் குற்றச்சாட்டு

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

கிளப்புபவர்களை மிரட்டுவதற்கு, அச்சுறுத்துவதற்குத்தான் பயன்படும். அந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இதை எதிர்க்கிறோம் என்று கூறி, இதன் விவாதத்தில் எங்கள் கட்சி கலந்து கொள்ளவில்லை, இதைப் புறக்கணிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. ராஜாராம்: துணைத் தலைவரவர்களே, பொது வாழ்வைப் புனிதப்படுத்துகிற, தூய லட்சியத்தோடு, பொறுக்குக் குழுவின பொறுக்கான திருத்தங்களைப் பெற்று, இந்தப் புதிய மசோதா இந்த அவையில் நிறைவேற காத்திருக்கிறது. ஊரெல்லாம் ஊழல், ஊழல் என்று கூறி கிடந்தவர்கள் உளமார இந்த மசோதாவினை வாழ்த்தி வரவேற்பார்கள் என்று நாடு எதிர்பார்த்தது. நாமும் எதிர்பார்த்தோம். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள். ஒட்டக்கூத்தர் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் என்பது போல இந்தச் சட்டத்தையே ஊழல் என்று ஒங்கி அடித்து விட்டு அவர்கள் ஓய்ந்து போனார்கள். இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. சிலருடைய கண்களுக்கு எதைப் பார்த்தாலும் மஞ்சளாகத் தோன்றும் என்பார்கள். அது அவர்களது கண்களிலே உள்ள கோளாறு. சிலருடைய எண்ணங்களுக்கு உழலாகத் தோன்றுகிறது என்று சொன்னால் அது அவர்தம் எண்ணக்கோளாறு? அல்லது வேறு என்ன கோளாறு என்று புரியவில்லை. இந்தச் சட்டம் அவசரம் அவசரமாக ஊருக்குத் தெரியாமல் யாருக்கும் தெரியாமல் இங்கே வந்து பிறந்திருக்குமானால் இதைக் குறை கூறுவதிலே, கோளாறு காண்பதிலே பொருள் காண முடியும். ஆனால் ஒரு கூட்டாய்வுக் குழு அமைக்கப்பட்டு, சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் உறுப்பினர்களாக ஆக்கப்பட்டு வாருங்கள், வாருங்கள் உங்கள் அரிய கருத்துக்களைத் தாருங்கள், தாருங்கள் என்று அழைத்த நேரத்தில் மேனகையைப் புறக்கணித்த விசுவாழுத்திர மாமுனியைப்போல இந்த ஆய்வுக் குழுவைப் புறக்கணித்து, வெளியே நின்று கொண்டு, எதிர்க் கட்சிக்காரர்களின் குரல் வளையை நொறுக்கக் கூடிய சட்டம், வாய்ப்பூட்டுச் சட்டம், கறுப்புச் சட்டம் என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பொருள் என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[திரு. ஜி. ராஜாராம்]

[1973 ஏப்ரல் 5]

விருந்து மண்டபத்திற்குள் போகாமலேயே பரிமாறப்பட்ட விருந்து வயிற்றை, வாயைக் கெடுத்து விட்டது என்று சொல்லும் வயிற்றுக் கடுப்புக்காரனைப் போல, இன்னிசைக் கச்சேரிக்குள்ளே போகாமல் கச்சேரி மோசம், பாகவதருக்குக் குரல் சரியில்லை, வாத்தியம் வாசித்தவர் ஒத்து வரவில்லை என்று சொல்வது போல, அந்த விசித்திரமான புருஷனைப் போல இந்தக் குழுவினோடு கலந்து கொள்ளாமல், தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லாமல், திருத்தங்களைத் தராமல், ஆலோசனைகளைத் தராமல் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசு முனைப்போடு செய்கிற காரியங்களையெல்லாம் தடுப்பதுதான் தங்கள் பிறவிப்பயன் என்று இங்கே இருக்கிற எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கருதி விட்டார்கள் என்று நாங்களெல்லாம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்தச் சட்ட அறிவிப்பு வந்தவுடனே என்ன சொன்னார்கள். மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எதிராக உயர்த்திவிட்ட போர்க்கொடி என்று சொன்னார்கள் இது சிலருக்குப் பொழுதுபோக்கு, மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசைப் பற்றி திசை திருப்பிக் காட்டுவது வேடிக்கை. ஆனால் இந்த பூச்சாண்டிகளுக்கு இந்தக் கழக அரசு பயந்ததே அல்ல. உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் எழுப்புவோம் என்ற லட்சிய முடிக்கத்தை யார் முன்னிலையிலும் எந்தச் சூழ்நிலையிலேயும் சொல்லத் தயங்கியது இல்லை, இந்த அரசு அது வேறு விஷயம்.

ஆனால் இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசுக்கு எதிரானச் சட்டமா? இதை அமைச்சரவர்கள் விளக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் செல்லப் பிள்ளையாக, நல்ல பிள்ளைகளாக அவர்கள் கீழே கொடி கட்டிக் கொண்டிருக்கிற ராஜஸ்தானிலும், மராட்டியத்திலும் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் எப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் என்று சொன்னால் இவ்வளவு சிறப்பான அம்சங்களைக் கொண்ட சட்டங்கள் அல்ல. அவர்களே சொன்னார்கள். இதிலே முதல்வருக்குக்கூட தண்டனை இருக்கிறது. பொது வாழ்வில் இருப்பவர்களுக்கு, குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் 7 ஆண்டு தண்டனை என்று இருக்கிறது. ஆம் பொது வாழ்வே தண்டனையாகிவிட்ட இந்த நேரத்தில் ஏழு ஆண்டு தண்டனை!

1973 ஏப்ரல் 5]

[திரு. ஜி. ராஜாராம்]

தண்டனை? இராமாயணக் கதாநாயகன் இராமனுக்குக் கூட ஈரேழு ஆண்டுகள் தான் தண்டனை, அவன் பெரிய தியாகி ஆகிவிட்டான், ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக. நம்முடைய அரசு ஏழு ஆண்டு தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்கிற சோதனைக்கு உட்படுத்திக் கொள்கிறது.

இந்த இதய சுத்தி, மனத்தூய்மையை, போற்றுகிற மனவளம், அரசியல் நாகரீகம் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு இருக்க வேண்டாமா? இப்படிக்கேட்பதில் தவறு இருக்க முடியாது. அவர்கள் இவைகளைப் பெற்றாக வேண்டுமென்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள 7 ஆண்டு தண்டனையைப்பற்றி பெரிதாகப் பேசவில்லை. குற்றம் சுமத்துபவன், பொய்யான குற்றத்தை சுமத்திவிட்டால் அவனுக்கு இருக்கிற தண்டனையைப் பெரிதுபடுத்திக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். பொது வாழ்க்கைக்கு வந்தவனுக்கு என்னப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது? இப்போதுப் பாதுகாப்பு இருக்கிறதா?

முத்தனும், முனியனும், சுப்பனும், குப்பனும் சொந்த குரோதம், மன மாச்சரியம் காரணமாக எங்கே வேண்டுமானாலும் நின்று கொண்டு பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின்மீது சேற்றை வாரி இறைக்கலாம்; பொது வாழ்வில் அவனுக்குப் பாதுகாப்புத் தேடித் தருகிற வகையில் இடம் தரக் கூடாது என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார், டாக்டர் ஹாண்டே போன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் நினைக்கிறார்களா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த 3 ஆண்டு தண்டனை, இப்படி கொடுக்கப் படுகிற குற்றச்சாட்டு பொய்யாகப் போனால்தான் என்று இருக்கிறது. பொது வாழ்வில் வந்தவர்கள் “நீ சென்சிடீவ்” ஆக வேண்டுமானால் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பலாம்; அதுற்காக அவன் உணர்ச்சியற்ற மாக்கட்டையாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களாவென்று புரியவில்லை.

இன்னொரு குறை, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வருகிற நீதிபதி அரசினுடைய தயவைப் பெற்றவராக இருப்பார், அரசு சார்புடைய வாரிசாக அவர் இருப்பார், அதனாலே குற்றம் சுமத்துபவர்களுக்கு எதிராகத்தான் பெரும்பாலும் தீர்ப்பு அமையும் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. ஜி. ராஜாராம்]

[1973 ஏப்ரல் 5]

இதிலிருந்து நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மீது எவ்வளவு உயர்வான அபிப்பிராயம் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கையிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஆனால் இப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் அவர்கள் ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறார்கள் என்று இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கழக அரசின் பாதுகாப்பிற்குத் தான் இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்வதன்மூலம் வருகிற அரசு, வரப்போகிற அரசு, அமைகிற அரசு, நிலை பெறப் போகிற அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாக இருக்குமென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே மிகச் சாதாரண பிரசங்கியிலிருந்து ரேட் பிரசங்கி வரை சொல்வது, இன்னும் 3 மாதத்திற்கு மேல் கழக அரசு தாக்குப் பிடிக்காது என்று. ஆனால் பெருந்தலைவர் போன்றவர்கள் கருணை வைத்து 76 வரை ஆயுள் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே எங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே ஒரு உண்மை இருக்கிறது. காள்ள வரை, கடல் நீருள்ள வரை, இந்தக் கழக அரசுதான் இருக்கும் என்பதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லாமல் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் நல்ல உள்ளத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால் நாங்கள் மக்களுடைய எண்ணங்களைப் புரிந்து கொண்டு மக்களுக்கான புரட்சிகரமான சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். நேற்றைய தினம் ஒரு சட்டம் வந்தது, உழுவலனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று கொண்டு வந்தோம். இப்படிப்பட்டச் சட்டங்கள் கொண்டு வருவதன் மூலம் நாம் மக்களுடைய நெஞ்சங்களில் நிலையான இடத்தைப் பெறுகிறோம். அதன் விளைவாக இந்த இடத்தில் நிலைத்து விடுவோம் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். அதனாலேதான் சேரக் கூடாதவர்களெல்லாம் சேர்ந்து கொண்டு, எங்களுக்கு எதிராக கை கோர்த்துக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்வேன்.

1973 ஏப்ரல் 5]

[திரு. ஜி. ராஜாராம்]

பொது வாழ்வில் இருக்கிற கறை போகவும், குறை போகவும் ஒரு சேர ஒரே குரலில் இதை ஆதரிப்பதன் மூலம் நம்முடைய நல்ல பாரம்பரியத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசியல்வாதிகளைப் பற்றி ஜான்ஸன் அவசரத்தில் உதிர்த்த மொழிகளுக்குச் சவுக்கடி தருவது போல ஏகோபித்த குரலில் நாம் அனைவரும் இதை வரவேற்போம் என்று கூறி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, at the very outset I would like to state on behalf of our Party that we strongly and wholeheartedly oppose this Bill for the following reasons :—

The Hon. Minister in his preliminary remarks has mentioned this. I will refer to the particular sentence : I would like all the members to give careful consideration to that. சந்தேகம் ஏற்பட்டதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது. That is what he said. In other words, it is only because—he mentioned it as one of the reasons— பொதுவாழ்க்கையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மீது சந்தேகப்பட்டதற்காக இது ஒரு காரணம். முதன் முதலில் சொன்னார்கள். that was the first thing he mentioned.

In other words, this Bill instead of being called “The Tamil Nadu Public Men, etc. etc.” Bill, as mentioned—it is because that the people have suspected the bona fides of the Ruling Party that this Bill has been brought—therefore I would like that this Bill be called, the title of this Bill be changed as “Suppression of Complaints against Criminal Misconduct of Public Men Bill” rather than “Public Men Criminal Misconduct Bill”. “Suppression of Complaints Against Criminal Conduct of Public Men Bill” will be a fitting title. That is one thing.

Secondly, this Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Bill is strange in many ways and bizarre and biased in its new-fangled provisions. It is evident that the Bill is born in a vindictive spirit and the measure only legalises the mala fide motive of the Government.

[Dr. H. V. Hande]

[1973 ஏப்ரல் 5]

For instance, let us make a cursory glance. Even a cursory glance at the "Statement of Objects and Reasons", will indicate that though the ostensible purpose is to eradicate corruption among public men, its indirect and underlying and dominant purpose is to punish and gag the complainant, who has credible information about the criminal misconduct of the public men, but who may not perhaps pass the rigorous test of proof enjoined by the Criminal Enquiry Commission of the type envisaged in the Bill.

It was stated by the Hon. Minister for Industries and Law that we have not read the Bill. I can clearly state that we have read the Bill thoroughly. The Bill that has been brought by the Hon. Minister was thoroughly read by us. Only after reading the Bill, we have clearly stated our opinion.

We have already stated that this Bill has been brought forward with a view to create some psychological effect in the minds of the public. This has been brought forward with political motives. We have made it clear to the public. What is the real secret of this Bill? The Hon. Minister has got a tendency of correcting us, as if we were discussing the Bill without reading the clauses of the Bill.

I totally disagree with the Hon. Minister in this respect. The Bill is ill-timed and it should not have been brought before the House at all. I shall now explain how the cat comes out of the D.M.K. bag. The cat comes out of the Legislative Bag of the D.M.K. Government in the form of a Select Committee Report, dated 28th March 1973. What is the observation of the Select Committee? It has been observed that an administration is sullied not only by practice of corruption but also by wild and baseless allegations of corruption by responsible persons. What is it? I want to pinpoint that aspect. இதற்காகத் தாங்கொண்டு வந்தீர்களா?

This is exactly the reason for bringing this Bill. It is for that purpose, the mouths of persons who were making complaints have been gagged. The Select Committee is happy to note that

1973 ஏப்ரல் 5]

[Dr. H. V. Hande]

the Bill under consideration attempts to eradicate both these evils. Now my point is this. The warped and distorted perspective of the D.M.K. Rulers is clearly underlined in the above excerpt. They are not so much concerned by the vice of criminal misconduct and corruption but the Government are dead earnest about gagging the bona fide informant or complainant and inflict upon him the harshest and unheard of penalties, both by way of unlimited compensation (Clause 2) and by way of criminal prosecution (Clause 16).

Suffice it to say that the Bill is more intended to protect the public men, who indulge in criminal misconduct and to threaten and punish the bona fide complainant for his temerity and boldness to indict the public men. On the first count itself, the Hon. Minister Thiru Madhavan's argument is torpedoed. (குறுக்கீடு) அவர் அவரே சொல்லிக் கொள்கிறார் நான் நானே சொல்லிக் கொள்கிறேன். As regards clauses 11 and 16 he was saying

பில்லுக்குள்ளே நுழையப் பயப்படுகிறீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் ஒன்றும் பயப்படுவது இல்லை. பில்லுக்குள் நுழைந்தால் பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். நுழைந்தால் கவலைப்படுகிறார்கள்.

Let me first take up clauses 11 and 16. They provide for compensation costs and criminal punishment to be imposed on the complainant. Clause 11 deals with compensatory costs in respect of false, frivolous and vexatious charges. This provision is most mischievous, the most obnoxious and the most vindictive of all the provisions in the Bill. Probably, the provision is borne out of the built-in complex of the current occupants of the Ministerial gadi and the culmination of their misdeeds.

It is nothing short of "Mid Summer Madness" to venture upon so tyrannical, so fantastic and so irrational a legislative provision. Let me examine the clause carefully. I am going into the depth of the clause. In any proceeding, a Public Man objects to any allegation of the complaint that it is false, frivolous or vexatious to the knowledge of the complainant, the Commissioner while disposing of the 'complaint', if he so thinks, after

[1973 ஏப்ரல் 5]

reconciling the means, may give a finding that the complaint is frivolous or vexatious and direct that compensation may be paid to the public man by the complainant.

This is the most important point, which I would like all the hon. Members to give careful consideration. I would say they are perverse and atrocious provisions. First of all, this is a new penalty created by this sinister measure. Criminal law knows of no such penalty. Let us now talk of the Indian Penal Laws.

அதற்கும் இதற்கும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். அவரும் வழக்கறிஞர் அல்ல, நானும் வழக்கறிஞர் அல்ல.

We both are not lawyers. There is no such provision at all. I would say that it will go against the public. There is a provision under Section 250 of the Criminal Procedure Code with a marginal heading "False, frivolous or vexatious accusations". But the very essence of the compensatory costs provision is that the complaint should be false primarily and importantly and then it may either be frivolous or vexatious collaterally and in a supplementray way.

இங்கு அப்படி அல்ல. எல்லாம் இவர்கள் ராஜ்யம். இவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதுதான் சட்டம். நாலரைக் கோடி மக்களையும் 15 பேருக்கு அடிமைகள் ஆக்குவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம்.

Unless the complaint is *prima facie* false then there will be no cause of action under section 250 of the Criminal Procedure Code.

கிரிமினல் ப்ரொசீஜர் கோடில் இவ்வளவுத் தெளிவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் முதலமைச்சர் கவனத்திற்காகக் கொண்டு வருகிறேன். அவரும் செலக்ட் கமிட்டியில் இல்லை.

Unless the complaint is *prima facie* false, then there will be no cause of action under section 250 of the Criminal Procedure Code. I would like to point out that the maximum compensation

1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிலே போடவில்லை? இங்கும் அந்த நீதிபதி ப்ரைமா ஃபாசி கேஸ் இருந்தால்தான் ரெஃபர் பண்ண முடியும். சி.பி.சி. செக்ஷன் 35ஏ-ல் இதே மாதிரி அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Dr. H. V. Hand நானும் விளக்கமாகத்தான் சொல்லுகிறேன். நானும் பத்து லாயர்களைக் கலந்து பேசாமல் பேசுவேனா? லாயர்களுடன் கலந்து பேசி விட்டுத்தான் பேசுகிறேன்.

I may tell my hon. Friend, Thiru Ganapathi, the maximum compensation is only Rs. 1,000, however grave the charge may be. If the complaint is *mala fide* அங்கு ஆயிரம் ரூபாய்தான் சீலிங். இங்கு அப்படி இல்லை. sky is the limit. If a complainant with a *mala fide* motive involves any person in a charge of murder, even then, the Court has got power to impose a financial burden or penalty of the maximum of Rs. 1,000 only. Even this compensation will only be treated as fine and treated as such. The Court cannot execute the compensation order as a decree and attach the properties of the complainant. But there are appeals provided against the order and even, when imposing the penalty, the complainant shall be given a full opportunity to show cause.

அதற்கும் இதற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது பல மடங்கு விதிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு.

Then I would like to refer to section 35-A of the Civil Procedure Code.

இதிலும் அதே நிலைதான். ஓரமாக (மார்ஜின்)ப் போட்டிருக்கிறார்கள். Even then the maximum fine is only Rs. 1,000.

There is no limit to the amount of compensation. The sky is the limit for the penalty.

நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் பண்ணலாம். யாரை வேண்டுமானாலும் பிடிக்கலாம். பயங்கரமாக இருக்கிறது. நீங்கள் தமாஷாக நினைக்கிறீர்கள். இதனுடைய விளைவை யார் அனுபவிக்கப் போகிறார்கள்?

[Dr. H. V. Hande]

[1973 ஏப்ரல் 5]

But strange as it may seem, the impugned provision of clause 11 of the Bill makes a distortion of Section 250 of the Criminal Procedure Code and a mockery of Section 35-A of the Civil Procedure Code. That is an important point. Under the guise of the words "damages by way of compensation", a subtle engine of 'extortion' is legalised by our distinguished Hon. Minister.

There is no limit to the amount of compensation. This is the most sinister provision. The sky is the limit for the penalty. With this single provision, the complainant will be terrorised and if he still persists he will be made a pauper and I would like the hon. Members to note the serious aspect of the matter.

Further, the order of compensation will be passed without giving an opportunity to the complainant. Clause 11 is a source of smart money for Public Man. The provision for compensation costs under this clause provides a fertile source of making smart money or even a substantial pile by taking recourse to this provision. Strange as it may seem that while the Bill ostensibly seeks to indict the Public Man it overtly and concretely helps them to make some more ill-gotten money by the trap-door of clause 11. Thus, on the whole, the clause is unconstitutional, perverse and anti-democratic in the extreme.

Now I come to clause 16 relating to criminal punishment. It is a pale imitation of section 211 of the Indian Penal Code.

இப்படி செக்ஷன் 211-ஐ அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக மாற்றியமைத்துக்கொண்டு போட்டிருக்கிறீர்கள்.

The clause makes a provision for criminal punishment for false, frivolous or vexatious complaints. There is only one provision . .

THIRU N. GANAPATHY: Sir, on point of order.....

MR. DEPUTY SPEAKER: We have got limited time. There are three or four leaders of parties to speak . . .

THIRU N. GANAPATHY: Sir, on a point of order. I notice the hon. Member is reading from the papers in his hand. He may refer to his notes but he is reading the notes prepared by his lawyer. Is it permissible?

1973 ஏப்ரல் 5]

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not permissible.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, we are entitled to use our notes. So far as these legal matters are concerned, we cannot put everything at our fingers end. I think if the hon. Member, Dr. Hande, has written his speech and he is obviously referring to it, there is nothing wrong.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have already noticed Dr. Hande reading something from his notes. But that is not proper. He can use his notes but he should not read. . . .

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, that will be a dangerous ruling. No member is allowed to have his written speech in his hands and read it but he can make reference from his notes. A serious speaker will always refer to it. Certain things will have to be read out. My view is that if a Member reads only from his notes and not turn aside, then it will be objectionable. So far as I am concerned, generally I write out my speech and in the course of my speech I will refer to it and if that is precluded, it will be a dangerous thing. . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : I think I am misunderstood.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். ஆரம்பத்தில் இருந்தே நான் கவனிக்கிறேன். வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த மன்றத்தில் இனிமேல் யாரும் படிக்காத அளவிற்கு நம்மால் செய்யமுடியும். அதைப் பற்றி கவலை யில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER : This is not the proper place to challenge.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : “இந்த மன்றத்திற்குள் யாரும் பேச முடியாத அளவிற்கு செய்துவிட என்னாலே முடியும்”. இது மாண்புமிகு கௌரவமிக்க உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்களின்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1973 ஏப்ரல் 5]

வாதம். இது சரியானதுதானா? எங்களை எல்லாம் மிரட்டு
கிறார்களா? நாங்கள் எல்லாம் என்ன வீரம் இல்லாதவர்களா?
பேசமுடியாத அளவிற்குச் செய்ய முடியும் என்று சொல்வது
எங்களை இழுக்குக்கு ஆளாக்குவதாகும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திரு. கணபதி அவர்கள் ஒரு
ஒழுங்குப் பிரச்சனையைக் கிளப்பினார்கள். அதற்கு ஒரு தீர்ப்பு
அளித்துவிட்டால் அது பாதகமான தீர்ப்பாக முடிந்துவிடும்.
ஆகவே நான் சொல்வது, யாரோ வக்கீல்கள் சொல்லிக்கொடுத்து
அவர்கள் இங்கு வாதம் புரிகிறார்கள் என்று சொல்வது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர்களே சொல்
கிறார்களே.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இருக்கலாம். வக்கீல்கள் அல்லது
வக்கீல் குமாஸ்தாக்களிடமும் கேட்கலாம். அது சரியல்ல என்றால்,
அமைச்சர்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டுச் சொல்வது என்பது
கூட சரியானதல்ல. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வாதத்திற்காக
யாரிடம் வேண்டுமானாலும் கேட்டிருக்கலாம். அமைச்சர்கள் கூட
படிக்கிறார்கள். சில வேளைகளில் சட்ட நுணுக்கங்களையெல்லாம்
படிக்கத்தான் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப்
ஆர்டருக்கு வாருங்கள். குறிப்பை ரேபர் செய்து பேசுவதில் தப்பு
இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சட்ட சம்பந்தமான விஷயங்கள்
பற்றி அவர்கள் குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள்.
ஆனால் வழக்கறிஞராக இருக்கிற உறுப்பினர் திரு. கணபதி . . .

(மணியடிக்கப்பட்டது)

இப்படி மணி அடித்துக்கொண்டே இருந்தால் நான் சொல்ல
வேண்டுமா, இல்லையா. இப்படி எல்லோரையும் விரட்டிக்
கொண்டிருந்தால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மணி அடித்தால்
உட்கார வேண்டும் என்று அர்த்தம்.

1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் சொல்வதைக் கேட்பதாக இருந்தால் கேளுங்கள், இல்லையென்றால் வேண்டாம். (Hear, hear)

MR. DEPUTY SPEAKER : I am hearing. The whole House is hearing.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, we should not lose temper on the last day.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு பேசுவதில், எந்த மெம்பர் பேசினாலும் ஆட்சேபணையில்லை. அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மன்றமும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் அதை வைத்துக்கொண்டு பேஜ், பேஜாக படிப்பது தவறு. அப்படி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் படித்திருந்தாலும் அது தவறுதான். அப்படியிருந்தால் தாங்கள் கவனமாக இருந்து 'புல் அப்' செய்வதுதான் நீதி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சாதாரணமாக நம் பேரவையில் ஒரு மாபு இருக்கிறது. வாசிக்கக்கூடாது என்று பல முறை தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் மெய்டன் ஸ்பீச்சாக இருக்குமானால், வாசிப்பதற்கும் அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசுவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். கொட்டேஷன்ஸ், அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு ப்ரொபஸர் அல்லது வேறு யாராவது ஒருவர் சொல்லியிருந்தால் நான்கு பக்கங்களானாலும் அதை வாசித்துத் தான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் உங்களுடைய பேச்சையே வாசிப்பது முறையல்ல. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வாசித்தேன் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார். ஆனால், "நான் இனிமேல் யாரையும் வாசிக்க விட மாட்டேன் என்றும்" சொன்னார்கள். You have challenged that you will never allow any Member hereafter to make his speech with the help of papers. You have stated this and that shows that you have read it.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் பேசக் கூடாதா, காலையில் இருந்தே இப்படிப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே . . .

[1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : காலையில் இருந்து இப்படிப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே என்று உங்களைப் பார்த்து யாராவது கேட்டால் நிலைமை என்னவாகும்? சேரைப் பார்த்து அந்தமாதிரி பேசக்கூடாது. வேறு யாரையாவது பார்த்துப் பேசினால் பரவாயில்லை. ஆனால் தலைவரைப் பார்த்து இப்படிப் பேசுவது, நான் தலைவராக இருக்கும் காரணத்தால் சொல்லவில்லை, தலைமையைப் பற்றி இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல. அப்படிப் பேசுவதாக இருந்தால் இந்த அவையை நடத்தவே முடியாது. படிப்பது வேறு. ஆகவே படிக்கக் கூடாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தவறான ஒரு கருத்து இந்த சபையில் ஏற்படக்கூடாது என்பதால் சொல்கிறேன். திரு. கணபதி அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிளப்பியிருக்கிறார். திரு. கணபதி அவர்கள், குறிப்புகளை பேச்சுக்குத் துணையாக வைத்துக்கொண்டு பேசக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் சொல்லவில்லை. ஆனால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது வழக்கறிஞர்களிடம் ஆலோசனை செய்து அவர்கள் கருத்துக்களை அறிந்துகொண்டு இங்கு வந்து பேசுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு வந்து குறிப்புகளைப் படிப்பதால் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லாமல் வெளியில் இருக்கிற வழக்கறிஞர்களுடைய கருத்துக்களை இங்கு சொல்கிற வகையில் பேசுகிறார்கள் என்ற ஒரு எண்ணத்தை. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : This is not a relevant point Hon. Members are at liberty to consult any number of advocates, any number of people. The point raised by the hon. Member Thiru M. A. Latheef is not relevant. I have not given ruling on the basis of your arguments or the argument of Thiru N. Ganapathy referring to what Dr. Hande said in the beginning. நான் பல வழக்கறிஞர்களைக் கலந்து கொண்டு பேசுகிறேன் என்று சொன்னீர்கள். அப்படிச் சொன்னதாலேயே அந்த வழக்கறிஞர்கள் சொன்னதையெல்லாம் நீங்கள் இங்கே சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. வழக்கறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், நிபுணர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். நான் சொன்ன ரூலிங், பேப்பரில் உள்ளதை அப்படியே வாசிக்கக்கூடாது என்பது தான். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிற

1973 ஏப்ரல் 5] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

முறையில் என்ன சொன்னார் என்றால், “நான் இனிமேல் இந்தப் பேரவையில் யாரும் வாசிக்காமல் செய்வேன்” என்றார். அதற்குத் தான் உறுப்பினர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் கூட ‘பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்’ எழுப்பினார்கள். வழக்கறிஞர்களைக் கலந்து கொள்ளலாம். கலந்து கொள்வதில் தவறு இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: வழக்கறிஞர்களைக் கலந்து கொண்டேன் என்று சொன்னேன். வழக்கறிஞர்கள் சொன்னதை அப்படியே நான் இங்கே கொண்டு வந்து சொல்லவில்லை. இரண்டாவதாக, முழுக்க முழுக்கப் படித்து இருக்கிறேன் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதிலே உள்ள ‘எக்ஸ்டிராக்ட்’ படித்து இருக்கிறேன். இப்படிப் பல வழக்கறிஞர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில், இவ்வளவு மோசமாகப் பேசினால் நாங்களும் பேசலாமா என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் சில குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு மோசமாகப் பேசுகிறீர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னதெல்லாம், நீங்கள் சொன்ன அந்தப் பாணியை எல்லோருமே பின்பற்றலாமா என்று தான் கேட்டேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நீங்கள் பாணி என்று கேட்டதன் தொனி அப்படி இருந்தது. அதைப் பற்றிப் பரவாயில்லை. இதன் மீது விளக்கமாகப் பேசுவதற்கு, செலக்ட் கமிட்டியில் சொல்லாத சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்காக குறிப்பு எழுதிக்கொண்டு வந்தேன். இங்கே எழுதிக்கொண்டு வந்து படிக்க வேண்டுமென்று அல்ல. எட்டு ஆண்டு காலமாக சட்டமன்றத்தில் நான் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன். வழக்கறிஞர்கள் அளவுக்கு நான் கணிசமாக அறிந்து இருக்கிறேன். பல வழக்கறிஞர்கள் கூட இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், சொல்கிறேன். நான் உங்களை குறைத்துப் பேசவில்லை. தவறான எண்ணத்தில் பேசாதீர்கள். நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. வழக்கறிஞர்களைக் கலந்து கொண்டு பேசுகிறேன் என்று சொன்னீர்கள். அவர்கள் சொன்னதை எழுதி வைத்திருக்கிறேன்,

[பேரவை துணைத் தலைவர்] [1973 ஏப்ரல் 5]

‘ரெபர்’ செய்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள். உங்களுக்கு ஒருவர் சொன்னதை ‘கோட்’ செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஒருவர் சொன்ன கருத்தைச் சொல்லலாம். ‘கம்பீளிட்டாக’ சென்டன்ஸ்’ எழுதி வைத்துக்கொண்டு அதை அப்படியே படிப்பது சரியல்ல. நீங்கள் பேப்பரிலிருந்து வாசித்தீர்கள். ஒரு சாதாரண ‘பிரொனன்சியேஷன்’ கூட அதிலிருந்து தான் எடுத்துச் சொன்னீர்கள். நீங்கள் கருத்துக்களை தாராளமாக ‘ரெபர்’ செய்து பேசலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அந்தக் குறிப்புகளை எடுத்து வைத்து விடுகிறேன். அதை வைத்து முழுக்க முழுக்கப் படித்து தான் சட்டமன்றத்தில் பேசவேண்டுமென்று இல்லை. நான் அவற்றை ஏற்கெனவே படித்து வைத்திருக்கிறேன். நான் அவைகள் இல்லாமலேயே விஸ்தாரமாகப் பேச முடியும். பல வழக்கறிஞர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் பற்றிப் பரவாயில்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகிறபோது அவர்களுக்கு விவகாரம் அதிகமாகத் தெரியும் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. பல சட்ட ஆலோசகர்களுக்கே வழி வகை சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது முறையான வாதமா, வழக்கறிஞர்களுக்கே ஆலோசனைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதையெல்லாம் இவ்வளவு சீரியதாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. வழக்கறிஞர்களுக்கு மருத்துவத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கலாம். வழக்கறிஞர்களுக்கு வழக்கைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொடுத்ததாகச் சொல்லவில்லை. அதையெல்லாம் இவ்வளவு சீரியதாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : வழக்கறிஞர்கள் எனக்கு “ஜூரிஸ் புருடென்ஸ்” சொல்லிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அவர்களிடமிருந்து வக்கீல்கள் கற்றுக் கொள்வதற்கு ஆட்சேபணையில்லை. யார் நல்ல கருத்துக்கள் சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். வழக்கறிஞர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்லவில்லை. “கற்றது கை மண் அளவு, கல்லாதது உலகளவு”. நாங்கள் எல்லோரும் கற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் சொன்ன கருத்து எல்லோருக்கும் பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும் பொருந்தும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இந்த மசோதா கொண்டு வந்த அடிப்படை நோக்கமென்ன? பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதன் மீது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். அப்படிச் சொல்வதால் கொஞ்சம் கூடப் பிரயோசனம் இல்லை, ஆகவே, நான் சொல்வதாக இல்லை இந்த அரசாங்கத்திற்கு. நான் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நீங்கள் இதை எந்தச் சூழ்நிலையில், எந்த முறையில் இதைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் மீது பல குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டன. இந்த அரசாங்கத்தின் மீது ஊழல் பட்டியல் தயார் செய்தார்கள். அவற்றை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, பிரசிடென்ட்டிடம் கொடுத்தார்கள். இங்கே கவர்னர் கையில் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் பரவலாக இந்த அரசாங்கத்தின் மீது பல குற்றச்சாட்டுகளை, ஊழல் லஞ்சப் புகார்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்படி எழுப்பப்பட்ட பிறகு இந்த அரசாங்கத்தாலே, இந்த ஆட்சியாலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாலே தாக்குப் பிடிக்க முடியாத காரணத்தால் (குறுக்கீடு) —எனக்கு பேச உரிமை உண்டு—ஊருக்குப் போக முடியவில்லை என்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்பட்டதால்....

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள். கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எல்லோரும் உட்காருங்கள்.

[1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. துரைமுருகன் : ஊருக்குப் போக முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்களே, அப்படிச் சொல்லலாமா?

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள். கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இவ்வளவு கோபப்படக்கூடாது. உட்காருங்கள். இப்படிச் செய்வது முறையல்ல. தயவுசெய்து எல்லோரும் உட்காருங்கள். நான் நின்று கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் உட்கார வேண்டும். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால்கூட என்னுடைய அனுமதி இல்லாமல் எழுப்ப முடியாது. டாக்டர் ஹாண்டே சொன்ன கருத்து முறையல்ல. ஊருக்குப் போக முடியவில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் பார்த்து சொல்வது சரியல்ல. நீங்கள் இப்படிப் பேசுவதால்தான் எல்லோரும் எழுந்து நிற்கிறார்கள். கூடியவரையில் அப்படிப் பேசுவதை 'அவாய்ட்' செய்யவேண்டும்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையை திரும்பப் பெறவேண்டும்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதிக்குப் போக முடியாது என்று சொன்னார்கள். இங்கே சட்டமன்றத்தை முடித்துக்கொண்டு தொகுதிக்குப் போகலாமா? அங்கே பார்க்க கட்டும், யாருக்குத் தொகுதியில் செல்வாக்கு என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : கவர்னர் மனுவை வாங்க மறுத்தார் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். கவர்னர் வாங்க மறுத்தாரா அல்லது அதை பரிசீலித்து அனுப்புகிறேன் என்று குறிப்பிட்டாரா? டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தவறான கருத்தைத் தருகிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கட்சி மட்டத்திலேயே கேட்டார்கள். பயங்கரமான சூழ்நிலை தமிழகத்தில் ஏற்பட்டது. அந்தக் கட்சிக்குள்ளேயே பிளவு ஏற்பட்டது எல்லோருக்கும்

1973 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

தெரியும். அதைச் சமாளிப்பதற்கு, பொதுமக்களை திசை திருப்புவதற்கு இந்த நாடகத்தை நடத்துகிறார்களே தவிர, இது என்ன மசோதா? பொதுமக்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு மசோதா....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத்தை நாடகம் என்று சொல்லி, சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுகிற சட்டத்தை குறை கூறுவதை தலைவரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுகிற மசோதாவைப் பற்றி நாடகம் என்று அங்கத்தினர் சொல்கிறார்கள். அந்த வார்த்தை இந்த சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறச் செய்வது சட்டமன்றத்தையே கேவலப்படுத்துவதாகும். ஆகவே, அந்த வார்த்தைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று தலைவரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மசோதாவைத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மசோதாவை நாடகம் என்று சொன்னீர்கள். மசோதா சட்டசபை நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையில் இருக்கும் மசோதாவை நாடகம் என்று சொன்னால், பேரவையையே சொல்வதாக ஆகும். நீங்கள் நாடகம் ஆடுகிறீர்கள் என்று சொல்வது முறையல்ல. அது முறையற்றது. (குறுக்கீடு) எல்லாமே பேப்பர்தான். லட்ச ரூபாய் நோட்டு என்றால் கூட பேப்பர்தான். பேரவையில் நாடகம் ஆடுகிறீர்கள் என்று சொல்லலாமா? அதை நீங்கள் நகைச்சுவையோடு சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. (குறுக்கீடு) நீங்கள் அதை வேகமாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதனால்தான் அதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு வருகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஒரு வார்த்தை கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற பில்லைப் பொறுத்த வரையில் வேண்டுமானால் 'டிராமிடிக் லெஜிஸ்லேஷன்' என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. மன்றத்தைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 ஏப்ரல் 5]

சொல்லவில்லை. அதைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் எல்லோரும் கடைசி நாளில், இந்த இறுதி நாளில் சண்டை போட்டுக்கொள்ளாமல், நம்முடைய சுருத்துக்களை தைரியமாக, எவ்வளவு வேகமாக வேண்டுமானாலும் சொல்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை, இருக்காது என்று கருதுகிறேன். உணர்ச்சி வயப்படாமல் நாம் எல்லோரும் இந்த மன்றத்தை நடத்திச் செல்வதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் எங்கள் தரப்பில் இருப்பவர்களும் ஆளும் கட்சித்தரப்பில் இருப்பவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. ஹாண்டே அவர்கள் இந்த மசோதாவை நாடகம் என்று சொல்லவில்லை. நாடகம் ஆடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி பொன்னப்ப நாடார் எனக்கு என்ன தீர்ப்பளிக்கிறார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தீர்ப்பளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவைத் தலைவருடையதாக இருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நாடகம் ஆடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே, நாங்கள் நாடகம் ஆடுகிறோமென்றால், டாக்டர் ஹாண்டே ஒரு கோமாளியாக இருப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. (கரவொலி)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்த மசோதாவைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். அரசாங்கம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிற முறையைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். அரசாங்கம் இதைக் கொண்டு வந்தது எந்தக் கண்ணோட்டத்தில்? பொதுமக்களுடைய திசையைத் திருப்புவதற்காக. இங்கே நடந்த ஊழல்களைப் பற்றி பேசியாயிற்று. இந்தத் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலேயும், தி.மு.க.-வைப் பற்றி விமரிசனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காமெண்ட் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். "இதோ பாருங்கள், நாங்களும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்,

1973 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

புனிதமான மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், பாருங்கள், என்ன 'கிராண்டாக' இருக்கிறது" என்று. எதற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்?

பொதுமக்களுக்கு இதை நாங்கள் செய்தோம், கேட்கவில்லை என்று சொல்வதற்காக. நாங்கள் ஊழலுக்கு ஜவாப்தாரி அல்ல என்று சொல்வதற்காக மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒன்று சொல்கிறேன், பொதுமக்கள் அவ்வளவு சுலபமாக ஏமாற மாட்டார்கள். பொதுமக்களை சுலபமாக ஏமாற்ற முடியும் என்று நீங்கள் கருதாதீர்கள். பொதுமக்கள் ஏமாறிகள் அல்ல. ஏமாந்து விடமாட்டார்கள். பொதுமக்கள் உங்களை நன்றாக அடையாளம் கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் பாயிண்ட் ஆகவே, இதை நிறைவேற்றி, இந்த இறுதி நாளில் ஒரு நல்ல மசோதாவை நிறைவேற்றி விட்டோம் என்று சொன்னால், மக்கள் ஏமாந்துவிட மாட்டார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ரகசியம். எத்தனையோ பேர்கள் விமரிசனம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி அந்த எண்ணத்தை மாற்றிவிட முடியும். அந்த விமரிசனத்தை தடுத்து விட முடியும் என்று நினைக்காதீர்கள். நிச்சயமாக, நீங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நோக்கம், எண்ணம், பொதுமக்களுக்குத் தெரியும்.

அறிக்கைக்கு பதில் கொடுத்தீர்களே, விசாரணைக் கமிஷனுக்கு ஏற்பாடு செய்தீர்களா? இந்தப் புத்தகத்தை வைத்தால் மாத்கிரம் போதுமா? ஒரு பத்து பேர்கள் கூடி விசாரிக்க முடிந்ததா? அதற்கு தைரியம் இருக்கிறதா? இப்படி, ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவருவதன் மூலம் உங்களுடைய காங்கள் சுத்தமானவை என்று சொல்லிவிட முடியுமா? இதே நிலைமை நீடித்தால் இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு சமாளிக்க முடியும்? சமாளிப்பது அவ்வளவு சுலபம் என்று நினைக்கிறீர்களா? (குறுக்கீடு.)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வெளியிலே பேசுவது போல இந்த மன்றத்தில் பேசுவது சரியல்ல. போரியா, வரியா என்று முறையில் பேசினால் இந்த சட்டமன்றம் சரியாக நடக்காது.

[1973 ஏப்ரல் 5]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : 'இஸ் மஸ்ட் பி ரெலகேட்டட்'

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வார்த்தைகளால் அர்ச்சித்தார்கள். அவைகளுக்கு நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லை. மக்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள், அதே பதிலை நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சட்டப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். முதலில் குற்றச்சாட்டுகளுக்காக தண்டிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். பின்னர், விளக்கம் சொல்லும்போது தண்டனை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆக, தண்டிக்க வேண்டுமென்கின்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரிகிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுடைய முகமுடியைக் கீழித்து பொதுமக்களுக்குக் காட்ட வேண்டியதுதான் எங்களுடைய பணி. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : டாக்டர் ஹாண்டேயினுடைய முகமுடி கூட எல்லோருக்கும் தெரியும்.

DR. H. V. HANDE : I sum up by saying that this unfortunate 'masodha' should be relegated into the dung-heap of abortive legislation of this State.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம் ஒருதலைப்பட்சமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறது போன்ற ஒரு உணர்ச்சியை பிரதிபலிப்பதில்தான் டாக்டர் ஹாண்டேயின் பேச்சின் குறியாக இருக்கிறது. யார் குற்றம் செய்கிறார்களோ, அந்தக் குற்றம் ரஜபடுத்தப்பட்டால் அந்த குற்றவாளிக்கு தண்டனை உண்டு என்று இந்தச் சட்டம் சொல்கிறது. அதேபோல நிரபராதி ஒருவரின் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டால், அவர் நிரபராதியாக இருந்தால் குற்றம் சுமத்துபவரின் மீது குற்றம் இருக்கிறது. இதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது? இதிலே என்ன அமைச்சர்களுடைய 'பேக்-கிராஷண்ட்' இருக்கிறது? நான் நிரபராதி. நான் யார் மீதும் குறை சொல்வதில்லை. குறை சொல்ல வேண்டிய அவசியம்

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. திருப்பூர் எ. எம். மொய்தீன்]

இருக்கிறபோது, குறை இருந்தால் அது உண்மையாக இருந்தால், குறை என்று சொல்வேன். இதிலேனக்கு என்ன பயம்? ஆளுகிற கட்சிக்கு அச்சம் என்ன இருக்கிறது? நாங்கள் நிரபாதி. எதற்காக பயப்பட வேண்டும் இந்தச் சட்டத்திற்காக? குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது என்றால் இதைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை ருசுப்படுத்துங்கள். ருசுப்படுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டம் உதவியாக இருக்கிறது. அதைச் செய்யாமல், இதைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொன்னால், யாருக்கு அச்சம் இருக்கிறது? யார் ஊழலைப் பற்றி பயப்படுகிறார்கள்? யாருடைய நெஞ்சில் இது உறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது? கொண்டு வருகிறவர்கள் குற்றவாளிகளாக இருந்தால் அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று கூண்டில் நிறுத்தி தண்டிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்ற பகிரங்கமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறவர்களை நீங்கள் பாராட்ட வேண்டாமா? (கரவொலி.)

உங்களுக்கு என் அச்சம் ஏற்படுகிறது? அமைச்சர்கள் மீது குறை கூறுகிறீர்கள். அவர்கள் ஒருதலைப்பட்சமாக நடந்து கொள்வார்கள் என்று வாதிடுகிறீர்கள். வாதிடுவது இப்படித் தானா? வாதம் செய்வதற்கு ஒரு எல்லை இல்லையா? பேசுவதற்கு ஒரு வரம்பு இல்லையா? உரிமை! என்ன பாழாய்ப் போன உரிமை? எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவது என்பது உரிமையா? எதை வேண்டுமானாலும் யார் மீதும், எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்பதுதான் உரிமை என்று சொன்னால், அது அந்த உரிமைக்கே அழகில்லை. ஹாண்டே அவர்கள் அடிக்கடி இந்தப் பேரவைக்கு தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் யாருக்கு உபதேசம் பண்ணுகிறார் என்று தெரியவில்லை.

(குறுக்கீடு)

(ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களைப் பார்த்து) ஸ்பீகர் யீல்ட் பண்ணி யிருக்கிறார், ஆகவே பேசுகிறேன். உங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு தான் பேசவேண்டுமென்றால், சொல்லுங்கள்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பண்ணுகிற உபதேசத்தை கேட்க நாங்கள் தயாராக இல்லை. அவரும் ஒரு உறுப்பினர். அவர் எங்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுவது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, முன்னால் பேசிய உறுப்பினருடைய கருத்துக்கு மாறுபாடான கருத்தினைப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு இவருக்கும் இருக்கிறது. மொய்தீன் அவர்கள் தன்னுடைய உள்ளத்தில் உள்ள கருத்துக்களைக் கூறுகிறார். அதற்கு இவ்வளவு ஆத்திரப்படுவானேன்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. மொய்தீன் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தைக் கூறுவதாகத்தான் அவருடைய பேச்சு இருக்கிறது. அதை உபதேசம் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹாண்டே அவர்கள் பொதுவுடைமைக் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை உங்களுக்கு உபதேசம் செய்கிறார். அப்போது கூட வருத்தம் ஏற்படாத திரு. தங்கமணி அவர்களுக்கு இப்போது உபதேசம் செய்து விட்டார் என்று கோபித்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உபதேசம் செய்கிற உரிமை அவருக்கும் இருக்கிறது.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி சொல்வது உபதேசமாகாது. இது உபதேசமல்ல. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னுடைய உரிமையை நான் சொல்கிறேன். அவர்களுடைய உரிமையைச் சொல்லும்போது எவ்வளவு கடுமையாகப் பேசினார்? “நீங்கள் எமாற்றுக்காரர்கள், மக்களை வஞ்சிக்கிறீர்கள், துரோகம் செய்கிறீர்கள், அவர்களை திசை திருப்பி விடுகிறீர்கள்”, என்றெல்லாம் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்வது உபதேசமா? இந்தச் சட்டம் உங்களுக்குக் குலை நடுக்கத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அந்த நடுக்கத்தின் காரணமாக இப்படிச் சொல்கிறார்கள். சட்டத்தில் கோளாறு ஒன்றும் இல்லை. சட்டம் வரட்டும் நீங்கள் சொல்கிற ஊழல்கள் உண்மையானால் அமைச்சர்கள் உங்கள் கைகளிலே மாட்டி விடுகிறார்கள். அவர்கள் வலையை உங்களிடம் சொடுக்கிறார்கள்.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்]

நான் புரிந்துள்ள வரையில் இந்தச் சட்டத்திற்கு நான் கொடுக்கும் விளக்கம்—அமைச்சர்கள் தங்களைப் பிடித்துக்கொள்வதற்கான ஒரு வலையை இப்போது உங்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வலை என்றால் பழைய வலை இல்லை. இப்போது புதிதாக ஒரு வலை வந்திருக்கிறதே! அது என்ன வலை? (நைலான் வலை) ஆம். அந்த புத்தம் புதிய நவீன நைலான் வலையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : அது கிழிந்து போன வலை.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அது எப்படி கிழிந்து போன வலையாக முடியும்? இப்போதுதான் சட்டமாக்கப்படுகிறது. இப்போதுதான் சட்டம் வருகிறது. அது எப்படி பழையதாக முடியும்? புது வலையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 'நாங்கள் குற்றவாளிகள் என்றால் எங்களைக் கோர்ட்டிலே நிறுத்துங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே சொல்லக்கூடிய கருத்து என்னவென்றால், குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்; நிரபராதிகள் மீது குற்றம் சுமத்து பவர்களும் தண்டிக்கப்படவேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் வருகிறது. அதில் யாருக்கும் விதிவிலக்குக் கிடையாது. எனவே, இந்தச் சட்டத்தை முழு மனதோடு ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களையும், பொய்க் குற்றச் சாட்டுகளை சொன்னவர்களையும் தண்டிக்கிறது இந்த சட்டம் என்று அதை வரவேற்றுப் பேசினார்கள். ஏற்கெனவே தமிழ்நாடு சர்க்கார் கொண்டுவந்த பல சட்டங்கள் இருக்கின்றனவே! அந்தச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு வழக்குகள் நீதி மன்றங்களில் போடப்படுகின்றன. அந்த வழக்குகளில் பல திருபிக்கப்படாமல் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன. அப்படி பொய் வழக்குகளைப் போடுகின்ற அதிகாரிகளையும் தண்டிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்களா?

[1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : குற்றம் என்று சொல்லும் போது அதிகாரிகள் அதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. அவர்களும் அதற்கு உட்பட்டவர்கள்தான். குற்றம் செய்தவர்களை எல்லாம் இந்தச் சட்டம் சுற்றும்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : இந்தியன் மினல் கோடு சட்டம் இருக்கிறது. அதை அடிப்படையாகக்கொண்டு வழக்குகள் போடப்படுகின்றபோது காவல் துறையினரைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் டி.ஃலிக்கு இருக்கிறது. மாநில அரசும் பல சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் வழக்குகளைப் போடுகிறார்கள். அவை நீதிமன்றங்களில் நிரூபிக்கப் படாமல், குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்கிறார்கள். அப்போது அது பொய் வழக்கு என்று ஆகிறது. அப்படி பொய் வழக்கு என்று சொல்லும்போது அவர்களும் தண்டிக்கப்படுவார்களா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த செக்ஷனத்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் வாசித்துக் காட்டினார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் பொய் வழக்குப் போட்டாலும் அவர்கள் மீதும் வழக்குப் போட இப்போதே சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது.

THIRU M. A. LATHEEF : The hon. Member made a wrong analogy between private persons and officers ruling the State. The hon. Member is an Advocate. I would like to know whether State also can be considered on a par with an individual who has no separate identity.

THIRU G. R. EDMUND : While criminal cases are filed by police officials or Government officials, there should be some apprehension in the minds of those officers they are filing some false complaints against the public.

THIRU M. A. LATHEEF : I am very sorry that the hon. Member is not able to visualise or comprehend the implications of the word "State". State means not only Government but also the public. It is territory. Therefore "State" means territory, Government and everything. Even the hon. Member is included.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

திரு. என். கணபதி : ஐ.பி.சி. 214-வது செக்ஷன்படி யார் பொய்க் குற்றம் சொன்னாலும் அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கலாம். அதிலிருந்து அதிகாரிகளுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ பாதுகாப்பில்லை. அது வழக்குரைஞரான மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது $12\frac{3}{4}$ மணி ஆகிவிட்டது. இன்னும் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்வது என்று முடிவுசெய்து விட்டால் நல்லது. பேசக்கூடியவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, பொறுக்குக் கமிட்டி உறுப்பினராக இருந்த நானும் பல பிரச்சனைகளை எழுப்பினேன். ஆகவே, முதல் கூட்டத்திலேயே பங்கெடுத்துக்கொண்டபோது என்னுடைய கருத்தை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த பொறுக்குக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் நம் கையில் இருக்கிறது. அதில் பக்கம் 28-ல் இருக்கும் விஷயத்தை நான் வாசிக்கிறேன்.

‘Thiru K. T. K. Thangamani demanded that the Bill should be withdrawn, as his party was opposed to the very basis on which the Bill had been brought forward. He did not therefore want to participate in the further deliberations of the Committee.’

இதேநிலைதான் இந்த மசோதா இங்கு வந்தபோதும் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது இன்றைக்கு கூட நேரம் ஆய்விடவில்லை காலதாமதம் ஆகவில்லை.

‘Thiru K. T. K. Thangamani reiterated that their view was that the Bill itself should be withdrawn. Hence, they did not want to participate in the further deliberations of the Committee.’

எந்த நேரத்திலும் வாபஸ் வாங்க அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே, எங்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்ட பிறகாவது இப்படி ஒரு மசோதா தேவை இல்லை என்று வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 5]

இந்த மசோதா வருகின்றபோது சட்ட அமைச்சர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தைரியம், துணிச்சல் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள் அவர்கள் தைரியமாகவும் துணிச்சலாகவும் தான் பேசுகிறார்கள். அதே மாதிரி எங்களுக்கும் தைரியமும் துணிச்சலும் நிறைய இருக்கிறது. அதில் ஒன்றும் குறைவில்லை. ஏனென்றால் இங்கு எதைப் பேசுகிறார்களோ அதை நாங்களும் பேசத் தயார். ஆனால் பதிலுக்குப் பதில் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இங்கே உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறோம். சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களை தெளிவாகச் சொல்லி விளக்கவேண்டுமென்ற முறையை கடைப்பிடிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இந்த பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து நாங்கள், ஸ்தாபன காங்கிரஸ், ஆளும் காங்கிரஸ், சுதந்திராக் கட்சி, அண்ணா தி.மு.க., ஆகியோர் வெளிநடப்புச் செய்தோம். அதற்குப் பிறகு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலும், சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பிலும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும் ஒரு கூட்டறிக்கையை வெளியிட்டோம். அதை அடிப்படையாக வைத்து சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா must be withdrawn. They can still withdraw the Bill. இந்தமாதிரியான ஒரு மசோதா இப்போது தேவை இல்லை. மத்திய அரசினுடைய 60-ம் சட்டம் இருக்கும் போது, this is redundant. It is not necessary. Commission of Enquiry Act, 1952 என்று இருக்கிறதே, அதற்கு இன்றைக்கு போதுமான அதிகார இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இப்படி ஒரு மசோதா கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று வலியுறுத்திச் சொன்னோம். பிறகு இந்த மசோதாவை சமர்ப்பிக்கின்றபோதே அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ராஜஸ்தானில் இல்லையா, மகாராஷ்டிரத்தில் இல்லையா என்று சொன்னார்கள். அதேமாதிரி கேரளத்திலே இந்தமாதிரி ஒரு மசோதா இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதன் விவரத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேரளத்திலே தனியார் மசோதா ஒன்று வந்தது. அதன் மீது விவாதம் நடைபெற்றது. அதற்கு முதலமைச்சர் பதில் சொன்னார். அப்போது தமிழகத்திலே

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இல்லாத அளவுக்கு கோளத்திலே இம்மாதிரி குற்றச்சாட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. Through executive order they were appointing commissions. பல ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள். அதன் அனுபவம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யாமல் திடீரென்று வேகவேகமாக எல்லா அம்சங்களையும் பரிசீலனை செய்யாத அளவுக்கு இந்த பிற்போக்கு மசோதாவை கொண்டுவர அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ராஜஸ்தானிலும் மகாராஷ்டிராத்திலும் இந்த மாதிரியான மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு ஏதாவது காரணங்கள் இருக்கலாம். அதை அவர்களிடம் தான் கேட்க வேண்டும். பல்வேறு மாநிலங்களில் இப்படிப்பட்ட சட்டம் இல்லை. அதற்கு தேவையில்லை என்று அவர்கள் கொண்டுவரவில்லை. கோளத்திலும் சட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகவே தமிழ் கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மசோதா தேவையில்லை; இதற்கு அவசியமில்லை என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவின் பின்னணி என்ன? நவம்பர் 6-ந் தேதி இங்கே சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்களான நாணும், காங்கிரஸ் கட்சியினுள்ளவர்களும், அண்ணா சி.மு.க. தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரும் கையெழுத்திட்டு ஒரு குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். எங்கள் நோக்கம் என்னவென்றால் மத்திய அரசே நாங்கள் ஏற்கெனவே சொன்ன சட்டத்தின் மூன்றாவது பிரிவின்கீழ் ஒரு 'கமிஷன் ஆஃப் என்சூயரி' அமைக்கவேண்டும் என்பது அப்படி நாங்கள் கொடுத்த அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எல்லாம் இங்கே அவர்கள் ஒரு பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி பதில் கொடுத்தவர்கள் தாங்களாகவே சில அமைச்சர்கள் பேரிலே 'நாங்கள் ஒரு கமிஷன் ஆஃப் என்சூயரி'-யைப் போடுகிறோம் என்ற ஒரு நிலைக்கு வந்திருந்தால் அந்தச் சட்டத்தின்படி போட்டு இருக்கலாம். அன்றைக்கே போட்டிருக்கலாம். போட்டதற்குப் பிறகு மத்திய அரசைக் கேட்கலாம். இன்று மத்திய சர்க்கார் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் பேரிலே ஒரு குற்றச்சாட்டு என்கொயரி கமிஷனைப் போட்டுவிட்டால், அதே குற்றச்சாட்டு களுக்காக உங்களால் போட முடியாது. 1952-வது சட்டம் பிரிவு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 5]

3-ல் இது மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. மத்திய சர்க்கார் ஒரு கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி போட்டுவிட்டால் அதற்குப் பிறகு அதன் பேரிலே மாநில சர்க்கார் ஒரு கமிஷன் போட முடியாது என்பது லெகு தெளிவாக இருக்கின்றது.

ஆகவே மத்திய சர்க்காரோடு மோத வேண்டும் அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற நிலை எடுப்பது என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். இன்றைக்கு அதே சட்டத்தைப் பின்பற்றி பல விசாரணைக் கமிஷன்கள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தக் காலத்திலேயெல்லாம் இது சுப்ரீம் கோர்ட்டின் பரிசீலனைக்கு வந்திருக்கிறது. அப்படி பரிசீலனைக்கு வரும்போது, பீஹாரிலுள்ள ஒரு மாஜி முதலமைச்சர் பேரிலே ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டும் என்று மாஜி ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் திரு. வெங்டாரம் ஐயர் அவர்கள் கமிஷனாகப் போடப்பட்ட நேரத்தில் 'இப்படி வெளி மாநிலத்திலிருந்து ஒரு ஜட்ஜைக் கொண்டு வந்து போடலாமா' என்ற பிரச்சனை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் எழுப்பப்பட்டது.

அந்த நேரத்தில், 'வெளி மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜைத்தான் போட வேண்டும், ஏன் என்றால் அந்த மாநில அமைச்சர்களை நன்கு அறிந்திருக்கும் அந்த மாநில ஜட்ஜையே போடக் கூடாது, அப்படிப் போடுவது என்பது பல கோளாறுகளுக்கு இடம் அளித்துவிடும், ஆகவே வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தான் ஒரு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜைப் போட வேண்டும்' என்று பல இடத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களிலே சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாநில முதலமைச்சர்கள் பேரிலும் மத்திய அரசின் பிரதம மந்திரியின் பேரிலும் அப்படிப் பட்ட விசாரணைக் குழுக்கள் போடுவதற்குத்தான் அந்த மாதிரி . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: என் முறைப்படி நான் சொல்லுகிறேன். நான் சொல்லுவது, இந்த மாநிலத்திலுள்ள ஒரு அமைச்சர் பற்றி விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டும் என்றால் அந்த மாநிலத்திலுள்ள ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ் கூடாது என்ற

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கருத்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் பல இடத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. வேண்டுமென்றால் எந்த எந்த வருஷத்தில் எந்தெந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டு அப்படிச் சொல்லி யிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்லுவதற்கு தயாராயிருக்கின்றேன்.

The salutary principle of appointing a retired judge of the Supreme Court or a Judge of the High Court outside the State followed, when commissions of enquiry were appointed in Bihar, Orissa and Jammu and Kashmir in the past in more than half a dozen instances should not be departed from என்று ஒரு விஷயத்தை சுப்ரீம் கோர்ட்டு சொல்லியிருக்கின்றது. ஏன் என்றால் 1952-வது வருஷச் சட்டம் இருக்கின்றதே, அதில்

The cleanliness of public life in which the public should be vitally interested must be matter of public importance.

'matter of public importance' என்று சொல்லும்போது நிர்வாகம் தவறற்ற முறையில் இருக்க வேண்டும், நிர்வாகம் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பது 'பப்ளிக் இம்பார்ட்டென்ஸ்'. ஆகவே பப்ளிக் இம்பார்ட்டென்ஸ் என்று வரும்போது தனிப்பட்ட அமைச்சர் தவறு செய்வது பிரச்சனை இல்லை.

The people are entitled to know whether they have entrusted their affairs to an unworthy man'

நாம் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறோம். பொறுப்பைக் கொடுத்த பின் தலைமையில் வந்தவர்கள் சரியானவர்கள்தானா whether they are worthy men or unworthy men என்ற விஷயத்தில் பல தடவை சுப்ரீம் கோர்ட்டு சொல்லியிருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். It is too late to contest the validity of the central enactment of 1952 to appoint a Commission to enquire into corruption charges of public men wherever they may be

இது 1958, 1969, 1968, 1969, 1958 என்று இப்படி நாலேந்து தடவை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இது சம்பந்தமாகத் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றதா இல்லையா என்ற பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் ரீதியில் மத்திய சர்க்காரோடு நாம் சமர் புரிந்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 5]

கொள்ளலாம். ஆனால் இன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் இயங்கும் உயர்நீதி மன்றம் இருக்கின்றதே சுப்ரீம் கோர்ட், அதைப் பொறுத்த வரையில் 'டெஃபென்ட்'-டாகச் சொல்லியிருக்கின்றது இந்த விஷயத்தில். அப்படிச் செய்யும்போது கூடியவரையில் ஒரு மாநில ஜட்ஜைப் போடாமல் இருப்பது நல்லது என்ற கருத்தைத் தெரிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இதுதான் அந்தக் கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரியை அமைக்க வேண்டியதன் சட்டத்தைப் பொறுத்தது.

திரு. என். கணபதி: ஸார், ஒரு க்ளாரிஃபிகேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: If Hon'ble member Thangamani is yielding I have no objection

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் 'யீல்டிங்' பண்ணுவது என்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் நேரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது.

திரு. என். கணபதி: ஸார், நான் க்ளாரிஃபிகேஷனாக என்ன கேட்க விரும்புகிறேன் என்றால் பல வழக்குகள் இத்தக் கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி ஆக்டின் கீழ் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நடைபெற்று இருக்கின்றது என்கின்றார்கள். சரி. ஆனால் ஏதாவதொரு வழக்கில் மத்திய சர்க்கார் மாநில அமைச்சர் மீது கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி ஆக்டின் கீழ் ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போட்டு இருக்கின்றார்களா? இதைப் பற்றிய சர்ச்சை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் எழுந்திருக்கின்றதா என்பதைத்தான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஸார், நிறைய இருக்கின்றன.

The plea that an enquiry cannot be conducted against a State Minister under the Commission of Enquiry Act except at the instance of State Legislature has been emphatically overruled by the Supreme Court in 1967—S.C. 122—and this decision of five Judges lays down the law.

வெளியே போய் ஜட்ஜுகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. என். கணபதி: நான் கேட்க விரும்புவது, சுப்ரீம் கோர்ட்டில், மத்திய அரசு எந்த மாநில அரசு, எந்த மாநில அமைச்சர் மீது இப்படி ஒரு விசாரணைக் குழுவைப் போட்டு,

[1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. என். கணபதி]

அது சரியானதுதானா, மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு, மாநில அமைச்சர் மீது இப்படி விசாரணைக் கமிஷன் போடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கின்றதா இல்லையா என்ற பிரச்சனையை, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்கு வந்து விசாரித்திருக்கின்றார்களா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: எனக்கு உள்ள தகவல்களை இப்போது சொல்லுகிறேன். இல்லை என்றால் உங்கள் நேரத்தில் உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள். வேண்டுமானால் சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ்மெண்ட்டைப் பாடிக்கிறேன். அதில் அவர்களுடைய நிலை என்ன, மத்திய சர்க்கார் எந்த அமைச்சர் மீதும் விசாரணைக் குழுவைப் போட முடியுமா என்பதைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. இதைத்தான் ஆங்கிலத்தில் வாசித்தேன். தமிழில் சொல்ல வேண்டுமானால் இப்போது மத்திய சர்க்காருக்கு மாநில அரசின் பேரிலே அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லி வருகின்றார்களே அதை அவர்கள் எந்த அளவிற்கு லீகலாக எடுத்துச் சொல்ல முடியுமோ அந்த அளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம். நாங்கள் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொடுத்தோம்.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, on a point of order . . .

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I also need some protection. If there is deliberate interruption like this, I will not then continue. What I am saying is from the judgement . . .

THIRU M. A. LATHEEF: Point of order, Sir.

(Thiru S. Alagarwamy stood in his seat)

MR. DEPUTY SPEAKER: Mr. Alagarwamy, please resume your seat. He is on a point of order.

THIRU M. A. LATHEEF: The Supreme Court's observations are not adjudications. They were made by the Supreme Court with reference only to certain cases . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: This is not a point of order.

[1973 ஏப்ரல் 5]

THIRU M. A. LATHEEF: You may hear me . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: No. The hon. Member, Mr. Latheef will kindly resume his seat. This is not a point of order.

THIRU M. A. LATHEEF: He is giving wrong information to the House . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: I am not going to allow this. You please resume your seat.

THIRU M. A. LATHEEF: The judgment is given in a wrong way . . .

(திரு. கே. என். குமாரசாமி எழுந்து நின்றார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. குமாரசாமி, தயவுசெய்து நீங்கள் உட்காருங்கள்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, if I am accused from behind, I too need some protection.

THIRU M. A. LATHEEF: I submit he is giving wrong information to the House.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: If it is wrong, I will answer it. If there is going to be interruption like this, why should I waste my time?

THIRU M. A. LATHEEF: He cannot give wrong information to the House.

MR. DEPUTY SPEAKER: This is not a point of order . . .

THIRU M. A. LATHEEF: No, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: No. I have completely listened to your point of order and I am giving my ruling. You kindly resume your seat.

THIRU M. A. LATHEEF: I am rising on a point of order, and I am raising point of order, point of order again and again.

1973 ஏப்ரல் 5]

MR. DEPUTY SPEAKER : There is no point of order. Please resume your seat.

THIRU M. A. LATHEEF : I will raise a point of order again. You can expel me from the House. But I am raising . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சற்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். திரு. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பிலிருந்து சில பகுதிகளை எடுத்துச் சொல்லுகின்றார்கள். அதைத் தவறான வழியில் பயன்படுத்துகிறார் என்று நீங்கள் (திரு. லத்தீப்) சொல்ல முடியாது. இது பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்பது ஒருவர் சொல்லும் கருத்தில் நமக்கு உடன்பாடு இல்லை என்பதற்காக அதை மறுக்கும் முறையில் எழுப்பக்கூடியதல்ல. நடைமுறைப் பிரச்சனையில் இந்த நடைமுறையில் தவறு இருக்கின்றது என்று எடுத்துச் சொல்லுவதற்குத் தான் 'பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர்' என்று எழுப்பலாம். தன் கருத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்தினை மறுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்று எழுப்ப முடியாது. வேண்டுமானால் ஆன் ய பாயின்ட் ஆர்டர் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் என்று சொல்லலாம். இந்த விஷயத்தில் பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்ற பெயரால் இதை எழுப்புவது இந்த மன்றத்தின் முறைகளை மேலும் மற்றவர்கள் மீறக்கூடியதாக அமைந்துவிடும்.

THIRU M. A. LATHEEF : I am raising my point of order, Sir.

THIRU S. ALAGARSAMY : Sir, I am raising another point of order . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் இப்படிச் குறுக்கிடுவது நல்லது அல்ல. திரு. லத்தீப் அவர்கள் பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்றால், அவர் சொல்லப்போவது என்ன என்றே தெரியாமல் அதன்மீது பாயின்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் என்று எழுப்புவது முறை அல்ல.

[1973 ஏப்ரல் 5]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I invite your attention to the rule providing for point of order and it specially provides . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Let us finish that point of order. Mr. Latheef, what is your point of order?

THIRU M. A. LATHEEF: My point of order is this. The Supreme Court judgment was only with reference to former Ministers and not against State Governments subsisting in power. Mr. Thangamani's arguments look as if the Supreme Court gave the judgment with reference to Government constitutionally constituted. It is not the case. That is my submission. The judgment is quoted in a wrong way. It should be corrected. That is what I submit.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is an advocate.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, we want your clear ruling. Unless we are permitted to speak here as per rules, there is no use in our sitting talking here in the opposition. I shall refer to Rule 83. In Sub-rule (3) of Rule 83, it is said :

“A point of order shall relate to the interpretation or enforcement of these rules or such Articles of the Constitution as regulate the business of the House and shall raise a question which is within the cognizance of the Speaker”.

This rule is being raped. This rule is being abused, Sir. That is the only submission, I want to make.

THIRU M. A. LATHEEF: It is being raped by the Opposition and not by us.

(Thiru R. Ponnappa Nadar rose)

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani was referring to some lines from a judgment. The hon. Member cannot expect him to give the full judgment or prevent him from referring to the judgment. There is no point of order.

1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாக நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்துபேசும்போது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களோ, அமைச்சர்களோ குறுக்கிடாதிருக்க உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு. எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவரே ஆளுங் கட்சிக்காரராகிவிட்டார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இன்று நம்முடைய பேரவையின் தொடர்புக் கூட்டம் முடிவடைய இருக்கிறது. நாம் கடைசிநாள் நிகழ்ச்சியில் கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் குரோத உணர்ச்சிகளை உள்ளத்தில் ஏந்தி நாம் விடைபெற்றுக் கொள்வது முறை அல்ல. அதன் காரணமாக திரு. லத்தீப் அவர்களும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், கடைசியாகப் பரிமாறிக் கொண்ட கடுமையான சொற்களை அவைக் குறிப்பில் இல்லாமல் செய்துவிடுவது நல்லதாக இருக்கலாம். வாதத்தில் கடுமையாக எடுத்துச் சொல்லலாம். ஒருவருக்கொருவர் மனம் புண்படும் படியாக நடந்து கொள்வது நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப் அவர்களும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் இறுதியில் ஆங்கிலத்தில் பரிமாறிக்கொண்ட வார்த்தைகளைப் பேரவைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்துவிட ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் சொல்ல ஆரம்பித்தது நவம்பர் மாதம் 6-ம் தேதி அன்று நானும், திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரும் ஜனாதிபதி அவர்களிடம் நேரில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தது இந்த அமைச்சரவையைப்பற்றிய குற்றச்சாட்டுகள். இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளுக்கு பதில் இந்த அவையில் 14-12-72-லே சமர்ப்பிக்கப் படுகிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் இதுவரையிலும் அந்தக் குற்றச்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 5]

சாட்டுக்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காதது தவறு என்பது என் கருத்து. இதைச் சொல்கிறபோது இந்து தலையங்கத்தை நான் குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். 17-11-72-ம் தேதி இந்து பத்திரிகை தன் தலையங்கத்தில்

“Santhanam Committee recommendations apart, Nehru showed how such matters may be dealt with when he personally looked into allegations made against Mr. R. Sankar, the then Chief Minister of Kerala, as well as against Pratap Singh Kairon of the Punjab, before initiating adequate action or dropping the matter altogether. Prolonged suspense over important matters will hardly be conducive to the orderly conduct of public life in a democracy.”

அப்போது இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் எங்கள் குற்றச்சாட்டு எல்லாம் மத்திய அரசின் பேரில்தான். ஏன் தாமதம் ஆகிறது? ஆறு மாதமாக ஏன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. இந்தமாதிரி இருக்கிற காரணத்தினால் தான் பலவிதமான கோளாறுகள், தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அன்றைக்கு நாங்கள் கொடுத்த குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் பேச துணிச்சல் இல்லை என்பது அல்ல. அவற்றை எல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 5 மணி வேண்டும். நீங்கள் கொடுக்கப் போவதில்லை. எவ்வப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதோ அவ்வப்போது அவற்றை இந்தச் சபையில் சொல்லியிருக்கிறோம்.

கமிஷன் என்று போடப்பட்டால் மேலும் பல விவரங்களைத் தர முடியும் என்றுதான் சொன்னோம். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இன்றைக்கு நம்மால் வைக்கப்பட்டவர்கள் சரியாக நடக்கிறார்களா என்று பார்த்துக்கொள்வதுதான் முக்கியமான விஷயம். அரசியல் சட்டம்பற்றி சில நிபுணர்கள் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். மெஜாரிட்டி உறுப்பினர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற அரசு என்பதனால் என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம் என்பது முடியாது.

“There are two basic tenets that cannot be written into any Constitution but which alone can keep a democracy meaningful. 1). Majority must exercise restraint and keep its own powers in

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

check. 2) There is no such thing as a fixed and permanent majority. The majority has often great things to answer for and a responsibility which may far outweigh its capacities for shaping the future. Nor are many necessarily right even in this democratic age when they are elected to power and do not arrive at by usurpation or inheritance.

என் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் நாங்கள் மைனாரிட்டியாக இருக்கலாம், நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கலாம். நியாயம் வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஓட்டின் மூலம் சொல்லலாம் என்றால் கட்சிக்கட்டுப்பாடு காரணமாக ப்ரீ ஓட்டு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறவர்கள் எந்தத் தீர்மானத்தை வேண்டுமானாலும் நிறைவேற்றலாம், வேண்டாம் என்றால் நிராகரித்துவிடலாம். இந்த நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. மைனாரிட்டியாக இருக்கக் கூடியவர்கள் கருத்து தப்பாக இருக்கலாம். மைனாரிட்டியாக இருக்கிறவர்கள் சொல்வது எல்லாம் நியாயம் தான், அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வாதிடத் தயாராய் இல்லை. நாங்கள் சட்டவிரோதமாக என்ன செய்திருக்கிறோம்? 1952-ம் ஆண்டு சட்டம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டோமேதவிர வேறு என்ன? அதற்கான உதவியை இந்த அரசு செய்வதற்குப் பதிலாக இன்றைக்கு திசை திருப்பக்கூடிய சட்டமாக இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான், This is

politically motivated, என்ற நிலை இருக்கிறது. இங்கே பல விஷயங்களை உங்கள் அனுமதி பேரில் எந்த அளவுக்கு வலியுறுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வலியுறுத்துகிறோம். நமக்கு அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் We are loyal to the Constitution. Constitution is supreme. அவர்கள் சட்டத்தை மீறும்போது, அரசியல் அமைப்புக்கு விரோதமாகப் பிரச்சாரம் செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் வேண்டும். இன்றைக்கு நாடு தனியாகப் போகவேண்டுமென்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள் என்றால் ஐ.ஜி. அப்படிப் பிரச்சாரம் செய்கிறவர்களைக் கைது செய்யத்தான்

[திரு. கே. டி. கே தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 5]

வேண்டும். அரசியல்சட்டத்திற்கு உட்பட்டே இந்த அரசும், மாநில அரசுகளும் செயல்படுகின்றன. அப்படி யாராவது தவறான குற்றத்தாட்டுகளை வைத்து பிரச்சாரம் செய்தால் செய்தால் இப்போதே நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

அவர் அப்படிச் சொல்லவேண்டுமென்றுதான், நான்தான் அதைக் குறிப்பிட்டு, அந்தப் பகுதியைச் சேர்த்தேன். அந்த ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. நம்முடைய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், இதை 'எக்ஸ்டென்ட்' பண்ணினால் என்ன வரும், என்று. It may be carried to an absurd limit. ஒருவர் திருடிவிட்டார் என்ற உடனே, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பிராசிக்யூட்டர் செய்கிறார். ஆறு மாதம் தண்டனை கிடைப்பதற்குப் பதிலாக அவர் விடுதலை ஆகிறார். உடனே அந்த மாலிஸ்டிரேட் 'நீ மூன்று மாதம் ஜெயிலுக்குப் போய் வா' என்று சப் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும். இந்த சட்டத்திலே இப்படி ஒரு புரவிஷன் இருக்கிறது.

இராஜஸ்தானிலே,—அல்லது மகாராஷ்டிரத்திலே தவறுதலாக ஒரு காரியத்தை செய்துவிட்டால், அதே தன்மையிலே இங்கே செய்யவேண்டுமென்று இல்லை. இந்தச் சபையிலே நாங்கள் சொல்கிறோம். அதற்காக, குற்றச்சாட்டைத் தப்பாகச் சொன்னவர்களை தண்டிக்கக் கூடாது என்ற நிலையிலும் நான் இல்லை. அவர்களும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதைவிடப் பொறுப்பு இன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு இருக்கிறது. சந்தானம் கமிட்டியினுடைய ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், இன்னும் இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் இருந்தாலும். சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி சொல்லும்போது, தப்பாக யார் தகவல் கொடுத்தாலும் அவர்களும் தண்டிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்கிறது என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்.

This is what is stated in the report of the Santhanam Committee on the prevention of corruption :—

'It was represented to us that corruption has increased to such an extent that the people have lost faith in the integrity of Public Administration. We wish we could confidently and with-

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. டி. கே தங்கமணி]

out reservation assert that at the political level, Ministers, Legislators, party officials were free from this malady. The general impressions are unfair and exaggerated. But the very fact that such impressions are there, causes damage to the social fabric—the general belief about failure of integrity amongst Ministers is as damaging as actual failure

ஒருவர் குற்றம் செய்துவிட்டார் என்று அர்த்தம் இல்லை. குற்றம் செய்து விட்டார்கள் என்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு மக்கள் மத்தியிலே ஒரு கருத்து பாவுகிறது என்று சொன்னால், பரவி இருக்கிறது என்று நாங்கள் வேண்டுமென்றே பரப்பவில்லை. பரவி இருக்கிறது என்று பொதுவாக, நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே சந்தானம் கமிட்டி சொல்கிறது. நாங்கள் அதற்கு உருவம் கொடுத்து, தமிழ்நாட்டிலே பரவி இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது இதற்காக நடவடிக்கை எடுக்காமல் போனால், நம்பிக்கை குறையத்தான் செய்யும். ஆகவே, இதை நேரடியாக சந்திப்பதற்குப் பதிலாக, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து ஒரு திசை திருப்பும் மசோதாவாக இது இருக்கிற காரணத்தால், இந்த மசோதா தேவையில்லை, இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கூறி, நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மாமன்றத்தில், பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள், அமைச்சர் பெருமக்கள், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் போன்ற பொறுப்பிலுள்ள தலைவர்கள் தங்களுடைய பொது வாழ்க்கையில் தங்களுக்கு மக்களால் அளிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி சேவை புரிகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடுகிறபோழுது, பொது மக்களால் அல்லது பிறரால் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, தாங்கள், தங்களுக்கு மக்களால் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ததற்கு, நியாயத்திற்குப் புறம்பான முறையில் தனக்கோ, அல்லது தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கோ, ஊதியத்தை அல்லது லாபத்தை பெறுகின்ற வகையில் செயல்பட்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கு வகைதேடி அந்தக் குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள் கமிஷன் முன்னால் நிரூபித்தால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபருக்கு 7 வருட தண்டனையும், அவ்வாறு சாட்டப்படுகின்ற குற்றம் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அந்த

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 ஏப்ரல் 5]

குற்றம் செய்தவர், பொய்க் குற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்து செயல்பட்டவர்கள் மீது 3 வருட தண்டனையும் என்ற சட்டத்தை இன்றைய தி.மு.க. அரசு, அவைமுன் வைத்து, அதற்கு சபையினுடைய அனுமதி கோரி இருக்கிறது.

இந்தச் சபையிலே எனக்கு முன்னால் பேசிய பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் டாக்டர் ஹாண்டே உட்பட மிகக் கடுமையாக, இந்தச் சட்டத்தை, 'உங்களுக்கு தைரியம் இல்லாத காரணத்தால், உங்களிடம் துணிவு இல்லாத காரணத்தால், நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், இது மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம்' என்ற அளவுக்கு மிகக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்து, ஒருமாதிரியாக மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பொறுக்குக் குழுவில் தெரிவித்த எதிர்ப்பு உணர்ச்சியையும், உயர்நீதிமன்றத்தில், கருத்துக்கள் இவ்வித போக்குக்கு விரோதமாக தெரிவிக்கப்பட்டது என்ற விவரத்தை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

என்னேப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் சட்டமானது 'revolutionary and reformatory measure' என்றே நான் கருதுகிறேன். இது ஒரு புரட்சிகரமான, சீர்திருத்த கருத்தோடு கொண்டு வரப்பட்ட நல்ல சட்டம் என்று நான் முழுமனதோடு தெரிவித்து, இதை பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைப் புரட்சிகரமான திட்டம் என்று நான் கூறுவதற்குக் காரணம், இன்று அவையில் பல மாதங்களாக மிகக் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்ட, ஊழல் புகார்களை பட்டியல் பட்டியலாகத் தயாரித்து, இங்கேயும், வெளியேயும், கவர்னரிடமும், இன்னும் பிரதமர், ஜனாதிபதி போன்றவர்களிடமும், மகஜர் பட்டியல்கள் அனுப்பப்பட்டு, அதன் மூலமாக, இந்த அரசை சில வாரத்தில், சில நாட்களில், அல்லது சில மாதங்களில் கவிழ்த்துவிடலாம், இதை நீக்கிவிட்டு, புதியவர்கள் ஆட்சியிலே உட்காரலாம் என்று திட்டம் தீட்டி பல அரசியல் தலைவர்கள் அதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்கள்.

அந்தப் பட்டியல்கள், இறுதியிலே நமது அமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவருடைய பதிலும் அளிக்கப்பட்டு, இந்த மாமன்றத்திலே, அச்சப் பிரதிகள் அத்தனை பேருக்கும் அளிக்கப்

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. கந்தசாமி]

பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆணித்தரமான பதில், திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதையும், கூறப்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகள் எந்த அளவுக்கு ஆதாரபூர்வமற்றவை, நியாயமற்றவை என்பதை நாம் அறிவோம். எனவே, இப்பொழுது பேசுகிறபொழுது கூட, காலையிலே மாண்புமிகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஒரு கருத்து தெரிவித்து, உடனே முதலமைச்சர் அவர்கள், எங்கே கிடைத்தது அந்தக் கருத்து என்று கேட்டபொழுது, பேப்பரிலே வந்தது என்று உறுப்பினர் சொல்ல, எந்த பேப்பரிலே என்று முதல் அமைச்சர் திரும்பிக் கேட்டபொழுது, பேப்பரினுடைய பெயரை மறந்துவிட்டேன் என்று சொன்னார்.

இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் மறுத்தால் நான் வலியுறுத்த வில்லையென்று சொன்னார். முதலில் பேப்பரில் வந்தது என்று சொல்லி, எந்த பேப்பர் என்றால், அந்த பேப்பரினுடைய பெயர் தெரியவில்லை, அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்தால் நான் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன் என்ற அளவுக்கு வலுவழிந்த, உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்தை, ஒரு பெருத்தக் குற்றச் சாட்டாக, பொது வாழ்வில், பொறுப்புமிக்க பதவியில் உள்ளவர்கள் மீது கூறுவது சாதாரண காரியம் அல்ல.

இதை மிக வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். பொதுவாக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் விட்டிற்கு சென்று மனு கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். சிலரை சேர்த்து அனுப்பி, அவர்கள் வந்தார்கள். என்னுடைய விட்டிற்கு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன், வரவில்லை. தோழமைக் கட்சியினர் விட்டிற்கும் வருவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலும், 'most corrupt' என்று பயங்கரமான லஞ்ச ஊழலிலே ஈழ்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அளவில், 'பொலூட்' செய்வது, கலப்படமாக ஆக்குவது, அரசியலில், ஜனநாயகத்தில் சிறந்த பணியாகும் என்று யார் சொன்னாலும், நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

இன்ன இடத்தில் உங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, சட்டத்திற்குப் புறம்பாகச் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று தெள்ளத் தெளிவாக யாரும் கூறவில்லை. முன்னால்கூட, அரசியல்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 ஏப்ரல் 5]

பொறுப்பிலிருந்த பல தலைவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் அள்ளி விசப்பட்டன. அரசுக்கு விரோதமாக, மக்களுக்கு விரோதமான குற்றங்கள், அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் செய்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எங்களுடைய பெரும் தலைவர் முத்துராமலிங்கத்தேவர் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். அதை முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். திரும்பச் சொல்லத் தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன்.

அப்படி அவர்கள் பல தூற்றுக்கணக்கான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, ஒன்றை எடுத்து, இன்ன அமைச்சர், இன்ன தேதியில், இன்ன இடத்தில், பதவியைத் துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார் என்று சொன்னால் அது பாராட்டுதலுக்குரியதாகும். அதன்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வாய்ப்பிருக்கும். பொதுமக்களுக்கும் தங்களுடைய நிலையைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். அதை விட்டுவிட்டு, எதை வேண்டுமானாலும் செய்வோம், கேட்டால் பேப்பரினுடைய பெயர் கூடத் தெரியாது, அங்கே பார்த்தேன் என்று சொல்லி, பார்த்தீர்களா உங்கள் மேல் நம்பிக்கை இல்லை என்று மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கக்கூடிய தன்மையை மறந்து, பொறுப்பற்ற முறையில் குற்றச்சாட்டுகளை அள்ளி விசினால் நமக்கும் நாளை, அந்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய நமக்கு அந்நிலை வராதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மான்யமிது உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசினார்கள். ஜனநாயகத்திலே அரசியல் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள், பதவிப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களுக்கு பதவி நிரந்தரமற்றது, அநித்யமானது, மாறும் தன்மையுடையது என்று ஒரு அறிஞர் சொன்னதாக வாசித்தார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அந்த அளவிற்கு மாறும் தன்மையுடையது என்று அறிந்திருந்தால் அதிலே நம்பிக்கையுடையவர்களாக இருந்தால் இந்த அமைச்சரவை அவர்களுக்குச் சாதகமாக சட்டத்தைப் பயன்படுத்துகிறது என்று கருதினால் நீங்களும் வருங்கள், இங்கே வந்ததற்குப் பிறகு குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவருங்கள், விசாரணை செய்யுங்களேன். என்ன தவறு நடந்திருக்கிறது? சொல்லுங்களேன். அப்படியில்லாமல் நீங்கள் நடந்துகொண்டால்

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. கந்தசாமி]

குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தினால், கூரிய வான் இருவர் மீதும் பாயும் என்ற வகையிலே இன்றைக்குக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறுகிற நிலையில் இருந்தால் பொதுமக்கள் உங்களையும் நாளைக்கு லஞ்ச ஊழல் என்றுதான் சொல்வார்கள்.

ஏதோ குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிவிட்டு, பேப்பரிலே பார்த்தது என்று சொல்லிவிட்டு, எந்தப் பேப்பர் என்று கேட்டால் அது தெரியவில்லை என்று இன்றைக்குச் சொல்வீர்களானால் இதைப் போன்ற நிலைமை மீண்டும் உங்களுக்கே வந்தாலும் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் முகமூடி கிழிந்து விடும் என்று சொன்னார்கள். யாருடைய முகமூடி எங்கே கிழிந்தது? உங்களுடைய முகமூடிதான் மக்களாலே கிழித் தெறியப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் சொல்வதையே ஆதாரத்தோடு சொல்வதற்கு உங்களுக்கு நெஞ்சிலே உரம் இல்லை, நேர்மைத் திறமும் இல்லை. ஆகவே எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டு வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு போகிறீர்கள் என்றுதான் மக்கள் சொல்கிறார்கள். யார் எதைச் சொன்னாலும் கூடுவது மரபு. இதைப் பார்த்துவிட்டு மக்களுடைய ஆதரவு தங்களுக்குப் பொங்கி வழிவதாக கனவு காண்பது சரியல்ல.

குற்றச்சாட்டுக்களை நீங்கள் கொண்டுவரும்பொழுது மக்களுடைய முறைகள், குறைசியங்கள், பண்புகள் இவைகளை வளர்ப்பதற்காக பாடுபடக்கூடிய முறையிலே அது இருக்க வேண்டுமேயொழிய, இருக்கின்ற சொஸைடியை சமுதாயத்தை மமாரலைஸ் செய்வதற்காக, டிஜெனரேட் பண்ணுவ தற்காக என்ற முறையிலே உங்களுடைய முயற்சிகளும் குற்றச் சாட்டுகளும் அரசியல் காரணமாக அமையும்மாதால் உண்மையி லேயே உங்களுக்கே அது பாதகமாக அமையும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

வெளி மாநில நீதிபதிகளைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசினார்கள். நேரம் குறைந்து இருக்கிற காரணத்தினால் விரைவிலே முடித்து விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு எல்லாம் சீனியராக இருக்கக்கூடிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்கள் அவர்கள் நிலையிலிருந்து தவறி விட்டார்களோ என்னவோ தெரியாது, ஊழல் என்று சித்தரிக்கக்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 ஏப்ரல் 5]

கூடிய அளவிற்கு நீதிபதிகளைப்பற்றியும், நீதி ஸ்தலங்களைப் பற்றியும் அவர்கள் சொல்லியது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஜூடிஷியரி, எக்சிக்யூடிவ், லெஜிஸ்லேசர் என்ற முறையிலே நாம் செயல்படும்பொழுது Judiciary is most independent. It should function as an independent body என்ற முறையிலே நாம் அமைப்புக்களை வைத்து அவற்றிலே தலையிடக்கூடாது என்ற மரபுகளை ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்ற பொழுது ஜூடிஷியரியை ஒரு அட்மினிஸ்டிரேடிவ் விங் போலக் கருதி சித்தரிப்பது சரியல்ல, ஜனநாயகத்தினுடைய மரபுகளைக் கெடுக்கிற முயற்சியாகும் அது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டால் 7 வருட தண்டனை என்று வைத்திருக்கிறோம். ஏன் குற்றத்தை நிரூபிக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நியாயமான சட்டம், புரட்சிகரமான சட்டம், நல்ல சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் அடங்கிய சட்டம், பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டு உள்ளவர்கள் அதனை பேசுங்குக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய சட்டம் என்பதைத் தெரிவித்து இதை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே விவாதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த லஞ்ச ஊழல் சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சாதாரியமான பேச்சை இங்கே நிகழ்த்தினார்கள். உண்மையாகவே நான் அவர்களுடைய சாதாரியத்தையும் இந்த மாமன்றத்திற்கு அளித்த உரையையும் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன் ஆனால் சில நேரங்களிலே உண்மைக்கும் தோற்றத்திற்கும் நிரம்ப வித்தியாசம் உண்டு. அதுவும் இந்த மசோதாவைப் பார்த்தால் ஒரு பெரும் நல்ல காரியத்திற்காக, புனித காரியத்திற்காகக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த மசோதாவிலே அப்படிப்பட்ட அம்சங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் அதற்கு நேர் எதிர்மறை விளைவுகள்தான் இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த மசோதாவைப் பார்த்த

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

வரையிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், இதற்கு ஏதோ அரசியல் வர்ணம் பூசுகிறேன் என்று மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கருதத் தேவையில்லை.

இப்படிப்பட்ட ஆலோசனைகளையெல்லாம் கூறி தவறான திசை காட்டிய சட்ட அமைச்சர், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள் அவர்களுடைய சட்ட நிபுணர்களும் மற்றவர்களும் என்றுதான் கருதிக்கொள்ள வேண்டும். முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள், பொதுத் துறையிலே உள்ளவர்களும் முறைகேடுகள், ஒழுங்கீனங்கள் இருந்தால் அவற்றைப்பற்றி விசாரிக்க, இது ஒரு பெரிய நல்ல நோக்கம், புனிதமான நோக்கம். ஒரு அரசுக்கு மிக முக்கியமான பொறுப்பு முறையான நிர்வாகம் இருக்கச் செய்யவேண்டும், ஒழுங்கீனங்களற்ற தாய்மையான நிர்வாகத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் மாறான அபிப்பிராயம் இருக்கமுடியாது.

அப்படி மாறான அபிப்பிராயங்கள் கொண்டிருந்த அரசாங்கங்கள் அழிந்து இருக்கின்றன, விழ்ந்து இருக்கின்றன; லஞ்ச ஊழல்கள் மிகுந்த அரசாங்கங்கள், ஒழுங்கீனமான அரசாங்கங்கள் அப்படி அழிந்திருப்பதற்கு எவ்வளவோ சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன. பிரஞ்சு நாட்டிலே இருந்த பெரிய அரசாங்கம் விழுவதற்கு, பிரஞ்சு புரட்சி ஏற்படுவதற்கு பிரபுக்களுடைய லஞ்ச ஊழல்கள்தான் காரணம். ரஷ்ய நாட்டினுடைய ஜார் வம்சம் அழிந்ததற்குக் காரணம் அங்கே அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் செய்த லஞ்ச ஊழல்கள்தான் காரணம். சியாங்கே ஷேக் அரசாங்கம் போனதற்குக் காரணம் லஞ்ச ஊழல்தான். பொது வாழ்க்கையிலே லஞ்ச ஊழல்கள் போக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கு நல்ல நிர்வாக நெறிமுறைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதுதான் அதனுடைய லட்சயம். A good standard in public dealings என்பதுதான் பெரிய அடிப்படையான ஒரு லட்சியம். லஞ்ச ஊழல்களாலே யாரோ சில பேர்கள் லட்சாதிபதிகளாகி, குறுக்கு வழியிலே கோடஸ்வர்களாகி விட்டார்கள் என்ற பொருளாதாரப் பிரச்சனை இங்கே பெரிய பிரச்சனை அல்ல. ஜனநாயகத்தில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1973 ஏப்ரல் 5]

இல்லாத முறையிலே ஆரோக்கியமான வழிவகைகளைக் கண்டு பொது வாழ்க்கையிலே கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் அடிப்படையான நோக்கம் என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள்.

இந்தப் புனித நோக்கத்திற்கு நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பது கொஞ்சமாவது உதவி செய்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. இல்லை என்று கூடச் சொல்வதை விட அதற்கு நேர்மாறான எதிர்மறைவிளைவுகளைத்தான் இது ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்றுதான் சொல்வேன். அவர்கள் இன்றைக்கு இருக்கிற கமிஷன் ஆப் என்குயரிஸ் ஆக்ட் போதுமானதல்ல, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் எல்லாம் போதுமானவையல்ல, இவற்றையெல்லாம் ஒழிக்கமுடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் போதுமானது அல்ல என்பதுதான். போதுமானதல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டே நீங்கள் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டம் போதுமானதாக இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் மறுக்கவேண்டும். லஞ்சம் வாங்குபவனைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். எப்படி டெனன்ட்ஸ் புரட்டக்ஷன் ஆக்ட் என்ற சட்டம் மாதிரி லஞ்சம் வாங்குபவனைப் பாதுகாப்பதற்காக, அவர்களுக்கு அபயாலயம் என்ற முறையிலேதான் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இந்த அவை அதை அவ்வளவு பொறுமையாக அனுமதிக்கவில்லை. இரண்டு விதமான வழிமுறைகள், பொதுவாகவே இப்படித்தான் இருக்கிறது. நாட்டினுடைய நிலையே அப்படி. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலே யாரோ ஒரு பிபூன் நோயாளியிடம் ஒரு ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு உள்ளே அனுமதித்தான் என்பதற்காக 6 மாதக் கடுங்காவல் தண்டனை அவனுக்கு. அதையே பெரிய அதிகாரிகள் செய்தால், லஞ்சம் பெற்றால், அவர்கள் மேல் வழக்கே கிடையாது.

இப்படிப்பட்ட சமுதாய அமைப்பு இருக்கிறது. உண்மையிலேயே குற்றம் சாட்டுகிறவனுக்கு ஒருமாதிரி நீதியையும், லஞ்சம் வாங்கினவனுக்கு, குற்றம் சாட்டப்பட்டவனுக்கு ஒருமாதிரி நீதியையும்தான் இந்தச் சட்டங்களிடையே காண

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

முடிகிறது. அவர்கள் கேட்டார்கள், எனக்கு சட்டமும் தெரியாது, நான் வக்கீலும் அல்ல. என்னை உபத்திரவம் செய்ய வேண்டாம்.

திரு. கணபதி அவர்கள் என்னென்னமோ செக்ஷன்களை சொன்னார்கள். நேற்று ஒரு நம்பர் கொடுக்கிறார்கள், இன்றைக்கு அது 'ரீ-நம்பர்' ஆகிறது. எது வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். ஃபால்ஸ், ஃப்ரிவேல்ஸ், வெக்சேஷியஸ் என்று இருந்தால் வழக்கு போடக்கூடாது என்று இருக்கிறது. பாராட்டுகிறேன். வைல்டு அலிகேஷன்ஸ், பேஸ்லெஸ் அலிகேஷன்ஸ், இர்ரெஸ்பான்சிபில் அலிகேஷன்ஸ் பண்ணுகிறார்கள் என்றால் கிடையாது என்று இருக்கிறது. ஏழு வருஷ காலம் முதலமைச்சருக்கு தண்டனை கொடுக்கிறதற்கு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த முதலமைச்சருக்கும் 7 வருஷ கால தண்டனை கிடைக்கவேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. முதலமைச்சரைத் தேர்த்தெடுத்தவர்கள் யாரும் விரும்பமாட்டார்கள்.

கவர்ச்சிகரமாக காணப்படுகிறமாதிரி இருக்கிறதே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. ஒருவர் ஃபால்ஸ், ஃப்ரிவேல்ஸ், வெக்சேஷியஸ் ஆக வழக்கு தொடுத்தால்—ஃபால்ஸ் என்று சொன்னால் பிரைமரிலி ரெஸ்பான்ஸிபில் என்று கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடில் இருக்கிறது. ஃப்ரிவேல்ஸ் என்றால் அற்பத்தனமானது, வெக்சேஷியஸ் என்றால் இழுத்தடிப்பது எனலாம், எனக்கு அதற்குத் தமிழ் வார்த்தை சரியாகத் தெரியவில்லை, சட்ட நிபுணர்கள், காரியதரிசிகள் சொல்ல வேண்டும். ஃபால்ஸ்க்குப் பக்கத்தில் 'கமா' போடுகிறீர்களே, அதற்கு பிரைமரிலி ரெஸ்பான்சிபில் என்று கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடில் இருக்கிறது. அற்பத்தனம் என்று சொன்னால் கூட நீங்கள் போடுகிற நீதிபதி, அந்த நீதிபதி பார்த்து கஜாணவிற்குக் கூட அல்ல, அந்த அபராதத் தொகையை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம் என்று இருக்கிறது.

எதிரேயிருக்கிற மந்திரிகளுக்கு என்று நான் சொல்லவில்லை. மேயர் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், ஒருவர் மேயர் மீது சொல்லிவிடுகிறார். அந்த மேயருக்கு அபராதம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு வழி முறை இல்லையே! 250-வது செக்ஷன் படி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1973 ஏப்ரல் 5]

1,000 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதனாலே இதை வைத்து மிரட்டுவதற்காக, சொத்தைப் பறிமுதல் செய்வதற்காக இது இருக்கிறது. நியாயமானவர்கள், யோக்கியமானவர்கள், பொது வாழ்க்கையில் அக்கறை இருப்பவர்கள் எந்த வழக்கையும் கொண்டுவர முடியாதமாதிரியாக இந்த செக்ஷன் இருக்கிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டினார்கள். வேறு ஒன்றுமில்லை.

ஃபால்ஸ் என்பதற்கு, ஃபால்ஸ் என்பது எய்தர் ஃப்ரிவேலஸ் ஆர் வெக்சேஷியஸ் என்பது ஆகாது. இதை அவர் பேசியதி லிருந்து தெரிந்து கொண்டு சொல்கிறேன். கிரிமினல் புரொசீ ஐரில் கூட அப்படி இல்லை. அவ்வளவு சுதந்திரமாக சட்ட நிபுணர்கள் 'கமா' எடுப்பதில், '12 புன்ளி' போடுவதில் சாமர்த் தியம் காட்டுகிறார்கள். இதுதான் அபாயகமான செக்ஷன். இந்த நாட்டில் உண்மையில் தவறு நடக்கிறது, ஊழல் நடைபெறு கிறது என்றால் ஒருவர் பார்த்துச் சொன்னால் அந்த நீதிபதி இது ஃப்ரிவேலஸ், வெக்சேஷியஸ் என்று தீர்ப்பு சொன்னால் சொத்துக் களைப் பறிமுதல் செய்துவிடலாம் என்று இருக்கிறதே, இந்த மாதிரி இருந்தால் வழக்கு வருமா?

இது பதவியில் உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்று சொன்னால் என்ன தவறு என்று கேட்கிறேன். அபயாலயம் என்று சொன்னால் என்ன தவறு என்று கேட்கிறேன். ஆக, அதே மாதிரியாகத்தான் 3 ஆண்டு காலத் தண்டனை என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஃப்ரிவேலஸ் ஆக இருந்தால் 3 ஆண்டுத் தண்டனை. குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவர் மீது குற்றம் இருக்கிற தென்றால் 18-வது செக்ஷனில் என்ன சொல்கிறார்கள், முதலமைச்சராக இருந்தாலும் 7 ஆண்டு தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே ஒருவர் 10 லட்சம் ரூபாய் ஊழலில் சம்பாதித்தார் என்று அவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டு திருபிக்கப்படாவிட்டால், அவர் மேலும் 5 லட்சம் சம்பாதிக்கட்டும் என்று சொல்வதற்கு 12-வது செக்ஷன், பழைய 11-வது செக்ஷன், புதிய 12-வது செக்ஷன் வழி செய்கிறது. அதே மாதிரியாகத்தான் லிமிடேஷன் பற்றிச் சொல்லவேண்டும். வழக்குரைஞர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். லா ஆஃப் லிமிடேஷன் என்று சொன்னால், ஒருவர் ஏதோ குற்றம் செய்கிறார், அல்லது தவறு நடந்து விடுகிறது, அல்லது ஒரு இரண்டு லட்ச ரூபாய் முறை

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கேடாக ஆக்கி விட்டார் என்றால், அதை ஒரு வருஷத்திற்குள்ளே சொல்லவேண்டும். குற்றம் நடந்ததிலிருந்து 12 மாதத்திற்குள் சொல்லவேண்டும்.

குற்றம் அல்லது முறைகேடு நடந்து ஒரு வருஷத்திற்குள்ளே சொல்லவேண்டுமென்றால் எங்கேயிருக்கிறது அப்படி, எந்த ஜூரிஸ் ப்ரூடன்ஸில் அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? ஒருவன் கொலை செய்கிறான் என்று சொன்னால், அவனை ஒரு வருஷத்திற்குள் கண்டு பிடிக்கவில்லையென்றால் உடனே அவனை விட்டு விடவேண்டுமென்பது போல் அல்லவா இந்த 8-வது செக்ஷன் இருக்கிறது. லஞ்சத்தை ஒழிக்கப் போகிறோம், தூய்மையைப் பாதுகாக்கப் போகிறோம், புனிதத்தன்மையை பாதுகாக்கப் போகிறோம் என்று காண்பித்த அவர்கள் இதற்கு சொல்லிக் காட்டட்டும்.

திரு. என். கணபதி: லா ஆஃப் லிமிடேஷன் பற்றிச் சொன்னால் நம்முடைய கிரிமினல் சட்டத்தைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு சட்டக் கமிஷன் போட்டார்கள். அதற்குத் தலைவராக திரு. கே. வி. கே. சுந்தரம் இருந்து சென்ற ஆண்டு அதன் அறிக்கையை இந்திய அரசுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். குற்றங்களின் கால வரையறையை ஃபிக்ஸ் செய்யவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு விரைவிலே லிமிடேஷன் செய்ய இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, லா ஆஃப் லிமிடேஷன் பற்றி இன்னொரு கருத்து இருக்கிறது. லா ஆஃப் லிமிடேஷன் என்று சொல்லி ஒரு சாராருக்கு கொடுத்து இன்னொரு சாராருக்குப் பயன்படுத்தவில்லையென்று சொன்னால் ஒருவருக் கொருவர் டிஃப்ரன்ஸ் காட்டுவதுமாதிரி இருக்கிறது. இது ஆர்டிகல் 14-ன் கீழ் அல்ட்ரா வயர்ஸ் என்று தெளிவாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. It is unconstitutional, it will be struck down as contravening Article 14.

மாண்புமிகு திரு. செ. நாதவன்: சட்டத்தில் இன்னொருவருக்கு லிமிடேஷன் இல்லை என்று சொல்லப்படவில்லை.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1973 ஏப்ரல் 5]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எத்தனை ஆண்டாக இருந்தாலும், எந்தத் துறையாக இருந்தாலும், புலனாய்வு செய்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஒருவருக்கு விமிடேஷன் இல்லாமல், இன்னொரு வருக்கு விமிடேஷன் போட்டு விட்டால் அது வேறுவகையாக டிஸ்க்ரிமினேஷன் அண்டர் ஆர்டிகில் 14 என்று வந்து விடும். It may be struck down. For the information of the Lawyer Member and for the information of the Lawyer Minister. I say this.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இதே விமிடேஷன் ஓபார் கிரைம்ஸ் என்பது மராட்டியத்திலும், இராஜஸ்தானிலும் போட்ட சட்டங்களில் இந்தக் கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Normally person action dies with the death of the person. That is the fundamental principle so far as criminal law is concerned. Personal action will die with the death of the person so far as crimes are concerned. Crimes are wrongs against society. So there can be no bar of limitation so far as crimes are concerned. Mr. Kenny has said as follows : "Crimes are wrongs whose sanction is *bona fide* and in no way remissible by private persons but remissible by Crown if remissible by Crown at all".

So, there can be no limitation so far as crimes are concerned.

திரு. என். கணபதி : நான் இந்திய அரசாங்கத்தின் சட்டக் கமிஷன் விமிடேஷன் செய்திருக்கிறது என்று தான் சொல்ல வந்தேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நீங்கள் சொன்னாலும் சரி. மற்றவர்கள் சொன்னாலும் சரி, எனக்குத் தெரிந்த ஜூரிஸ்ப்ரூடன்ஸ், There is no law of limitation for crimes என்று இருக்கிறது. ஒருவன் கொலை செய்கிறான் என்றால், 73-ல் கொலை செய்கிறான் என்றால், 75-க்கு மேல் அவன் மீது கொலைக் குற்றத்தின் மேல் வழக்கு தொடரக் கூடாது என்பது போல 8-வது விதி இருக்கிறது. இந்த நோக்கம் நிறைவேறுகிறதா என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொன்னேன். ஆனால் குற்றம் சாட்டுகிறவர்களுக்கு

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அபராதம் போடலாம், சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. நீதிபதி லஞ்சம் வாங்கியவன் மேல் குற்றம் இல்லை என்று சொன்னால் இல்லை என்று 18-வது விதி கூறுகிறது. இருக்கிறதென்றால், லஞ்ச ஊழல் செய்திருக்கிறார் என்றால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள், யார் எடுக்கப் போகிறார்கள். வழக்கு போட வேண்டுமென்றிருக்கிறது. shall be prosecuted என்று இருக்கிறது.

ஆனால் பிராசிக்யூட் பண்ணுகிறாரா இல்லையா என்று அதைக் கேட்பது யார். அந்த கமிஷனர் கேட்க முடியுமா? முதலமைச்சர் லஞ்ச ஊழல் குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டார் என்று சொன்னால், அது நிரூபிக்கப்பட்டால் அவரே அவர் மீது வழக்கு போட்டுக் கொள்வாரா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நான் ஒன்றும் சட்ட நிபுணன் அல்ல. 18-வது விதியைப் பற்றி வக்கீல்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் பார்த்துச் சொல்வதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் ரொம்பவும் சாதாரணமாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் அவதூறு சொன்னால் யாரையும் விடுவதாக இல்லை என்றார்கள்.

அவர்களுடைய உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது தான். அவதூறுகள், அதியாயமான பழிகள் யார் சொன்னாலும் தவறுதான். அதற்கு பொதுவாழ்வில் இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாகப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியதுதான். அதற்காக சந்தானத்தை இணைத்தாகக் கொண்டார்கள். சந்தானம் கமிட்டியினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள் மீது தவறுகள் சொன்னால் அவதூறு வழக்கைத் தொடரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று ரொம்ப சாமர்த்தியமாக சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் படித்துக் காண்பித்தார்கள். அதே சந்தானம் கமிட்டி அதை மட்டும் சொல்லவில்லை. அதற்கு முன்னாலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூட ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

The Santhanam Committee felt that the very fact that such an impression had come to be created in the Public mind demanded prompt action to improve the image of the public mind. என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொன்றையும் அவர்கள் கூறியிருக்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1973 ஏப்ரல் 5]

கிரூர்கள். இதை எல்லாம் ரொம்பத் திறமையாக நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மறைத்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன், அவர்களுடைய வழக்கப்படி சொன்னார்கள்.

அதற்கு முன்னாலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்

The Committee suggested that whenever ten Members of Parliament or legislature made written complaint against any incumbent of ministerial office and forwarded it to the Prime Minister or concerned Chief Minister through Presiding Officer of Parliament or Legislature, the allegation should be immediately referred to a Committee for investigation என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டுவகையாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

The Prime Minister or Chief Minister should be free to refer the matter to Enquiry Committee. The Ministers concerned should take action to sue the complainants for libel. In cases where the Ministers are unwilling to take legal action, the Prime Minister or Chief Minister of State, as the case may be, should take it as proof of guilt and keep them out of office என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலிருந்துதான் நான் படிக்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் மீது தவறு சொன்னால் வழக்குப் போடலாம் என்று இருப்பதைப் பற்றி மட்டும் சொன்னார்கள். அமைச்சர் மீது இப்படிப் புகார் வந்தால் விசாரணைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னதைச் சொல்லவில்லை. அவருக்கு வேண்டியதை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு வாதிக்கின்ற முறையில் வாதித்து விட்டார்கள்.

ஆனால் இங்கு இருக்கிற விவகாரம் என்ன? கோபம், கொந்தளிப்பு எல்லாம் இருந்தது. நான் மிகுந்த, ஆழ்ந்த கவலையுடன் இந்த மசோதாவை அணுகுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவின் மூலமாக 'சூழ்நிலை, சூழ்நிலை' என்று சொன்னார்கள். மராட்டிய மாநிலத்திலே இருக்கிறது, ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலே இருக்கிறது என்றெல்லாம்

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சொன்னார்கள். மரபட்டிய மாநிலத்திலும், ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலும், இந்தமாதிரி நிலைமை வந்ததா? சூழ்நிலை சூழ்நிலை என்னார்கள்.

இங்கு ஒரு நிலை வந்துவிட்டது. அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு கட்டமாக மாறுகிறீர்கள். நான் குறையாகக் கூடச் சொல்ல வில்லை. அந்த நிலை இருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படவில்லை. இந்த நாட்டில் பொறுப்பு வாய்ந்த எதிர்க்கட்சிகள், பொன்னப்ப நாடாரில் ஆரம்பித்து,—சில பேரை நடுவில் விட்டு விடுவோம்,— எல்லாக்கட்சிகளும் இந்த அமைச்சரவை மீது குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். அவை எல்லாம் சரியானதுதான் என்று கூட ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவை இல்லாமல் இருக்குமானால் என்னைப் போல் மகிழ்பவன் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்பது முதலமைச்சருக்குத் தெரியும்.

சரியாகவோ, தவறாகவோ குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டு விட்டன. பொறுப்பானவர்கள், அரசியல் வாழ்வில் இருக்கக் கூடிய தலைவர்கள் குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர் அவர்களும், கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் மட்டுந்தான் குற்றச்சாட்டுக்கள் சாட்டினார்களா? எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் கட்சி, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி, சுதந்திராக் கட்சி எல்லோரும் சேர்ந்துதான் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். விசாரணைக் குழு நியமியுங்கள் என்று சொன்னால் அது “பாக்ட் பைண்டிங் கமிட்டி”தான் என்று மாதவன் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். உங்களை ஜெயிலில் போடப் போவதில்லை, வீட்டுக்கு அனுப்பப் போவதில்லை, அபராதத் தொகை போடப் போவதில்லை. ஒருசில விவரங்கள், அதற்கு ஒரு கமிஷன். கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவத்திற்கு கமிஷன் போடவில்லையா? பாண்டியங்கோட்டை சம்பவத்திற்குப் போடவில்லையா? அந்தமாதிரி கமிஷன் போடவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு நீங்கள் எப்படிப்பட்ட கட்டங்களை எல்லாம் எடுத்தீர்கள்? மடியில் கனம் இல்லை என்றால் வழியில் என்ன பயம்? இதை விட ஒரு நல்ல வாய்ப்பு முதலமைச்சருக்கு வருமா? இது பாக்ட் பைண்டிங் கமிட்டிதான்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1973 ஏப்ரல் 5]

அதைப் பற்றி முதலில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிறகு இவர்கள் யார் எங்கள் மீது விசாரணைக் கமிஷன் போடுவதற்கு? மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா?

குற்றவாளிக் கூண்டில் இருக்கிறோம் என்றால் குற்றவாளி அல்ல என்று நிரூபிக்க வேண்டியதுதான் கடமையே தவிர, அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்பதெல்லாம் வேறு கேள்வி. அதிகாரம் இருக்கலாம், இல்லாமல் இருக்கலாம். திரு. தங்கமணி அவர்கள் இருக்கிறதா என்று வாதாடுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்தால் ரொம்ப சந்தோஷம் உங்களுக்கே அந்த அதிகாரம் இருக்கட்டும், நீங்களே கூட கமிஷன் போட்டிருக்கலாம். செய்ய வேண்டிய கடமையை விட்டு விட்டு இங்கிலாந்து நாட்டு ராஜாக்கள் உள்நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டு விட்டால் மகுடத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று பயந்து பிரஞ்சு நாட்டின் மீது படையெடுக்கிறோம், பாசறைக்கு வாருங்கள், கொடி மரத்தில் போர்க் கொடியை ஏற்றுங்கள் என்று அழைப்பது போல் இந்த அரசு நடக்கிறது.

நாட்டு மக்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லாமல் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். டெல்லிப் பட்டணத்திற்குச் சென்று குற்றச் சாட்டுக்களைக் கொடுத்த திரு. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் சட்டம் தெரியாதவர். அன்றைக்கே மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னீர்களா? நெடுநாட்கள் கழித்து இவர்களுக்கு எங்கே அதிகாரம் இருக்கிறது, எப்படி இவர்கள் “கமிஷன் போட முடியும்?” என்று கேட்டார்கள். இவர்களுக்கு எங்கே அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேட்டவர்கள், கடைசியில் கீழ்பாக்கத்திற்கு பதில் அனுப்புகிறார்கள். “மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது, மாநில அரசு மத்திய அரசு உறவு வேறு, இந்த விவகாரத்தில் நாங்கள் பதில் அனுப்ப மாட்டோம்” என்ற தாக்கீதையல்லவா முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுப்பியிருக்க வேண்டும்.

இது ஒரு கட்டம். அடுத்த கட்டம்—பாருங்கள், பாருங்கள்—ஏழு ஆண்டுகள் தண்டனை—முதலமைச்சராக இருந்தாலும், அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் யாராக இருந்தாலும் விட மாட்டோம் என்று வாய்ப்புட்டுப் போடுவதற்காக, சுதந்திரத்தை அழிப்ப

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். லஞ்சத்தை ஒழிக்க வகை செய்வதாகவே இருக்கிறது, இது? அதனுடைய மூன்றாவது கட்டமாகத்தான் இப்படி ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை நான் சொல்ல வேண்டுமென்றால்—நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் ரொம்பப் பெரிய நிபுணர் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்—உங்களுடைய அனுமதியோடு இங்கிலாந்து நாட்டுப் பிரதமர் எட்வர்டு ஹீத் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் கொள்கையைப் பற்றி ரொம்ப அழகாகச் சொல்லியிருப்பதை என்னுடைய மொழியிலே சொல்லுவதை விட—என் மீதுதான் கோபம்—யாராவது நான்கு பெரிய மனிதர்கள் வார்த்தையில் சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். நான் வைத்திருப்பது கன்சர்வேட்டிவ் கட்சித் தேர்தல் அறிக்கை. நான் லண்டன் நகரத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது அவர்களுடைய அலுவலகத்தில் கொடுத்தார்கள். அந்த அறிக்கையில் பிரதமர் முதல் பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த அரசாங்கம் அதை அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

During the last six years we have suffered not only from bad policies, but from a cheap and trivial style of Government. Decisions have been dictated simply by the desire to catch tomorrow's headlines. The short-term gain has counted for everything; the long-term objective has gone out of the window. Every device has been used to gain immediate publicity and Government by gimmick has become the order of the day. Decisions lightly entered into have been as lightly abandoned.

What is more, its decision should be aimed at the long-term. The easy answer and the quick trick may pay immediate dividends in terms of publicity, but in the end it is the national interest which suffers. We have seen that too often in the recent past என்று எட்வர்டு ஹீத் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதே நிலைதான் இங்கும். பத்திரிகைகளில் நாளைக்கு எப்படி தலைப்பு போட வேண்டும் என்ற முறையில் விளம்பரச் சாவடியாகத்தான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துகிறார்களே தவிர, நாலரைக் கோடித் தமிழ் மக்களுக்கு என்ன பதில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1973 ஏப்ரல் 5]

சொல்லுகிறார்கள் என்று கவனித்தால் அந்த நோக்கத்திதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

இந்த மசோதாவின் மூலம் பெரிய அடக்குமுறைச் சட்டத்தை, கறுப்புச் சட்டத்தை இங்கு ஏவுகிறீர்கள். 177 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதால் இதைச் சட்டமாக்கிவிடலாம். ஆனால் நான் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன், ரொஸ்ட் ஆக்டில் தொடங்கியதுதான் ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலை. பஞ்சாபில் மிகப் பயங்கரமான ரத்தத் தடாகத்தை அது சிருஷ்டித்தது. (சிரிப்பு). சிரிக்கிறார்கள். இப்படித்தான் டயர் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். இப்படித்தான் ஜார் மன்னர்கள் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்படித்தான் ப்ரெஞ்ச் நாட்டு பூபதிகள் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் மூன்று ஆண்டுகள் தண்டனை அல்லது அவர்கள் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்துவிடலாம். எந்த நியாய உணர்வு கொண்டவர்கள் மத்தியிலும் இது வருவதில்லை. துணிந்தவர்கள், தைரியமானவர்கள் மனித குலத்தில் இருப்பதால் சொல்கிறேன், இந்தச் சட்டம் சட்ட எட்டிலிருந்து தூக்கி எறியப்படும் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், இந்தச் சட்டத்தினால் உங்கள் அரசுக்கு பெரிய அபகீர்த்தி என்று சொல்லமாட்டேன், இது இந்த அரசுக்கு கல்லரையாக அமைய இருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்வேன். (சிரிப்பு.)

நீங்கள் சிரிக்கலாம். இன்னும் பலமாகச் சிரியுங்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் காப்பாற்றலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். மாநில உரிமைகள் பற்றியெல்லாம் பேசுகிறார்கள். இவர்களுக்கு நாங்கள் குறைந்தவர்கள் அல்ல. ஆனால் லஞ்சம் செய்கிறவர்கள், ஊழல் காரர்களை, முறைகேடானவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்யப்படுகிற இந்த முயற்சிகள் மூலம் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், அவர்கள் தூக்கி எறியப்படுவார்கள் என்பது கூட அல்ல; இதே சட்டத்தை இதே மன்றம் மாற்றப்போகிறது. இதே சட்டத்தை மக்கள் பிரதிநிதிகள் மாற்றப் போகிறார்கள்.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இதன் மூலம் ஒரு முகமுடி போடலாம், ஒரு அபயாலயத்தை கிருஷ்டிக்கலாம் என்று கருதுவது, நாலரைக் கோடி மக்கள் அதற்குத் தயாராகயில்லை என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லி இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற வேண்டும்; இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் ஏற்கெனவே இழந்துவிட்ட செல்வாக்கை இன்னும் மேலும் இழந்துவிடும் நிலைமைக்கு ஆளாகக் கூடாது என்று தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : How long are we going to sit? So that, I can adjust myself.

MR. DEPUTY SPEAKER : Normally, the hon. Member, Thiru R. Ponnappa Nadar is very concise in his speech.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I oppose the Bill. Not only I oppose this Bill, but I would like to characterise this Bill as "black piece of legislation". I feel that it should not find a place in the Statutes of Tamil Nadu, because it is a retrograde step and also a retrograde legislation. Why I call this legislation as retrograde legislation is this. I would like to give the points in seriatim. The first point is this. This legislation is something like a unwanted baby. In this legislation, sufficient safeguards have not been given for those who want to bring the offenders to book.

So far as this Bill is concerned, there is no necessity for this at all. I would say that it contravenes Article 254 of the Constitution. There are laws already made by the Indian Parliament as well as by the Central Government which govern all the States. There is inconsistency between the present law and the laws that are prevailing in the Centre.

So far as this legislation is concerned, it is inconsistent. It is because there is already the Penal Code and Criminal Law. There is also the Commission of Inquiry Act 1952.

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 ஏப்ரல் 5]

All these laws give us enormous powers to deal with the cases of corruption. Now a question will arise as to whether it could be used against a Minister. That question we have to consider. Again I would say that it is contrary to Article 254 of the Constitution of India. In this connection, I may kindly be permitted to refer to Article 254 of the Constitution. Article 254 of the Constitution reads as follows:—

“ If any provision of a law made by the Legislature of a State is repugnant to any provision of a law made by Parliament which Parliament is competent to enact, or to any provision of any existing law with respect to one of the matters enumerated in the Concurrent List, then, subject to the provisions of clause (2), the law made by Parliament, whether passed before or after the law made by the Legislature of such State, or, as the case may be, the existing law, shall prevail and the law made by the Legislature of the State shall, to the extent of the repugnancy, be void. ”

It may be contented that this Act would be referred to the President for his consent. Sir, I am also fully aware of it. It has been argued by the Hon. Minister for Law that similar legislation was brought forward by the Maharashtra and Rajasthan States.

The Bill is now a subject matter for discussion and it abundantly draws many of the provisions in the Bill for criticism and discussion. I contend that there is repugnancy and so much so it is void. This is the point which I want to make. Then I would like to refer to Section 29 of the Bill. This is the next point which I am canvassing before this House. Section 29 of the Bill is as follows :—

“ 29. Act to override other laws, etc.—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law for the time being in force or any custom usage or contract or decree or order of a court or other authority. ”

1973 ஏப்ரல் 5] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

So, this is a special provision to override all general laws. The point before the House is whether it would override the general law and Article 254 of the Constitution. In my opinion, I would say that it will not override the general laws and Article 254 of the Constitution. So far as dealing with the corruption case is concerned, there is the Corruption Act of 1947. In that Act, corruption has been defined and publicmen can also be brought within the ambit of that enactment by bringing suitable amendment. The next point is this. The Central Government is fully competent to enquire into any Minister, be he the Chief Minister or any other Minister.

It was argued by my hon. friend Thiru K.T.K. Thanagmani, with reference to Supreme Court Judgment 122 of 1967, that such an enquiry cannot be embarked upon by the existing law. Sir, there has been some confusion raised in the House with regard to this judgment. In this case, a Commission was set up to enquire into the allegations made against the Chief Minister of Jammu and Kashmir State. It was held by the High Court that no such enquiry could be embarked upon and the matter was referred to the Supreme Court. With your permission, I may read the decisions of the Supreme Court:—

“ A Commission of Inquiry under Section 3 of the J. and K. Commission of Inquiry Act can be set up at the instance of the Government to inquire into the acts of a Minister of J. and K. State. ”

“ Thus such a Commission can be set up at the instance of the Government and it cannot be contended that such a Commission to inquire into acts of Minister can be set up only at the instance of the Legislature and not by an order of the Government. ”

It was contended that the Government has no power to enquire into the charges. It can only be done by a Resolution of the Legislature, because the Ministers are responsible to the Legislature. The Chief Minister is also responsible as any other Ministers to the Legislature. Here I would like to point out that our constitutional provisions are not akin to the provisions

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 ஏப்ரல் 5]

of the Constitution of England. But the Ministerial responsibility is the same. The Parliamentary practice of England has been adopted here and according to that practice the Parliament is supreme. The Parliament has got powers to make laws. While referring to the powers of the Parliament, it has been stated that the Parliament has got powers to make 'man' a 'woman'. Such wide powers have been conferred on the Parliament. Thus, the Parliament is the highest Court of Justice.

Such a concept is not prevalent so far as the State Legislature is concerned. So far as our State Legislature is concerned, we are governed by the Constitution and the Constitution is supreme. It cannot be contended and it cannot be controverted that the Constitution is not supreme. Bearing these aspects in mind, I think the Central Government have clothed themselves with power and authority under the Commissions of Inquiry Act (Central Act) to enquire into the conduct of the Ministers whether it be a case of mal-administration or corruption or any other charge which may be levelled against them.

So, I would once again say that this is certainly a matter of public importance and the lapses on the part of Ministers should be exposed. It was contended that there should be a public agitation as in the case of Jammu and Kashmir case but here there is a public agitation. The Parties who gave memorandum are agreed that there should be a Commission of Inquiry. Every Opposition Party, nay, the whole of Tamil Nadu, are looking forward for the day when the Central Government may institute an inquiry against the State Government.

Now the State Government are being protected by the Central Government and that is the charge which I am making. The Central Government are in receipt of the memorandum that has been submitted by the Opposition Members who levelled charges and this Government were pleased to submit their replies and after that there has been a rejoinder and a reply has been made. That file is slumbering in the chamber of Mrs. Gandhi, mother of socialist society. Sir, does it speak well of the Central Government

1973 ஏப்ரல் 5] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

and that is the charge I am levelling. Why they are hesitant? Because they are fully aware that they would have to institute enquiries against their own Ministers also.

In Haryana what has happened? There has been a charge levelled against the Chief Minister of Haryana not by one Member but by several Members of Parliament. More than 140 Members of Parliament levelled charges against him. What has happened? The Central Government are shy or chary to hold enquiry against him. They had only appointed a Sub-Committee consisting of the Central Ministers to go into the matters. What did they do? They scrutinised it and stated that there was no *prima facie* case. If that be the case so far as Haryana is concerned, what is wrong in saying we will also constitute a sub-committee to go into the charges and we will move only when there is a *prima facie* case in regard to the charges which have been levelled against the present Ministry. Such a procedure has not been followed by the Central Government and I am sure that they are playing Dr. Jekyll and Mr. Hyde and they are playing that trick.

The next point is with regard to our legislation. So far as the Rajasthan and Maharashtra legislations are concerned, in the matter of the appointment of Commissioner and the Additional Commissioner, the Leader of the Opposition or other Opposition Members would be consulted but why such a procedure has not been adopted here. That is a point which I want to bring to the notice of the Government. The Hon. Minister for Law may say that I could have suggested such an amendment if I had participated in the deliberations of the Select Committee. My point is that such a procedure could have been followed here if this Government are very serious about it. But I think that they are not serious and so I charge this Government of being partial so far as this legislation is concerned.

The next point which I want to elaborate is with regard to the definition of 'complaint'. In the Criminal Procedure Code, 'complaint' has been defined. So far as this legislation is concerned,

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 ஏப்ரல் 5]

it has not been defined. In the Criminal Procedure Code, the term 'complaint' has been defined as follows:—

“ Complaint ” means the allegation made orally or in writing to a Magistrate, with a view to his taking action under this Code, that some person, whether known or unknown, has committed an offence, but it does not include the report of a police officer. ”

The report of the police officer has been excluded in the definition of 'complaint' so far as the Criminal Procedure Code is concerned. So far as the present legislation is concerned, that has not been clearly stated. That is the point which I want to bring to the notice of the Government. A complaint in a criminal case is what a plaint is in a civil case and this aspect of the matter has to be looked into.

As regards the definition of 'public man', it has been whittled down. Many important persons have been left out and they are given a go-by by the Select Committee.

Regarding false or frivolous or vexatious allegations mentioned in the Bill, the provision contained in section 250 of the Criminal Procedure Code should be adapted here. Also in this Bill imprisonment is made mandatory and a maximum punishment of three years has been prescribed in this Bill.

But in section 250 (2A) of the Criminal Procedure Code, if compensation is not paid, a person can be imprisoned for only 20 days. Such a provision should find a place in this Bill.

Next I want to refer to clause 19 of the Bill. This clause refers to the Criminal Law (Amendment) Act, 1952. It says—

‘ In section 5 of the Criminal Law (Amendment) Act, 1952 (Central Act 46 of 1952) in clause (a) of sub-section (1), the expression “ or under section 15 of the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act, 1973 ” shall be added at the end. ’

Sir, is this reference necessary? That is the question I am posing. When there is a Central Act, there is no necessity for such a provision in this Bill.

1973 ஏப்ரல் 5] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Then, damages by way of compensation could not be made. So far as damages are concerned, it is a civil right and it cannot be given any such penalty.

Then, Sir, there are other provisions of the Constitution which this Bill offends. For instance, under Article 20 of the Constitution, two punishments could not be given. Here there is a civil liability as well as a criminal liability. We cannot have two punishments for the same offence.

So far as imprisonment is concerned, an imprisonment of seven years is not necessary. In sections 161, 162, 164 and 165 of the Indian Penal Code, only a maximum punishment of three years is contemplated. In section 163 of the Indian Penal Code it is only one year. Why should there be any departure from that accepted practice is the question.

Sir, another point which I want to refer is with regard to limitation. So far as crimes are concerned, there can be no question of limitation and if it is a personal action, it will die with the actual person. So I think there need not be any period of limitation because it is not possible to deduct cases of lapses within 12 months.

Another point which I want to stress is this. There may be cases of previous Ministers who might have been sent out on some corruption charges. They can also be enquired into so that public life can be made more clean. That is why I say there is no necessity to have a limitation. This limitation of 12 months should be taken away. This is a penal law. It is crime against society. So limitation will have to be taken away. Thiru Ganapathy was saying that Law Commission has recommended certain limitation period. At present as the law stands in Anglo-American jurisprudence, which we are following, there is no question of limitation for criminal cases. We are also following the very same principles and so there should be no limitation on criminal things.

[1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, முன்னாள் அமைச்சர்களுக்கும் இதில் விதிகள் வைத்திருக்கிறோம். அமைச்சர் வெளியேறியதற்குப் பிறகு 6 மாதத்திற்குள் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதை எக்ஸ்டண்ட் பண்ணவேண்டுமென்றால் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

கிரிமினல் அஃபென்ஸ்களுக்கு லிமிடேஷன்கள் வைக்கக் கூடாது என்று எந்தச் சட்டத்திலும் சொல்லவில்லை. 193-பி ஆக்டில், ஸ்பெஷல் அஃபென்சாக இருந்தால் லிமிடேஷன்கள் உண்டு. சென்டிரல் லோக்பால் பில்லில் மத்திய சர்க்கார் சிபாரிசின் படி லிமிடேஷன் இருக்கிறது. மகாராட்டிரா, இராஜஸ்தான் சட்டங்களிலும் இது இருக்கின்றது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : That is not binding so far as our legislature is concerned because we say we support Rajasthan or Maharashtra. Why should we beg from them? We can have our own traditions. We need not be guided by them. The learned Law Minister has been pointing out there are certain limitations. In Police standing orders, there is period of limitation. These are small things. So far as major crimes are concerned, I think there would be no point in imposing period of limitation. In the Central Parliament there has been heated discussions about Maintenance of Internal Security Act. The learned Members were remarking that the legislation was a 'black law'. You need not be bothered and frightened if the Opposition were to liken this as equivalent to Rowlatt Act and say that this is black piece of legislation. You may feel proud of this but people of Tamil Nadu will have to render judgment against you. I think judgment by the people against you will come very soon. That is the view I am just expressing.

This is a black law and it is a retrograde step. It will become an instrument of tyranny and oppression at the hands of the Ruling Party. It is worse than the law of detention. The next point which I am saying is that this Bill is redundant in view of the Central Act and this will be used by the Government to wreak vengeance on politicians. So I once again emphatically reiterate that this is a black piece of legislation. It has to be taken

1973 ஏப்ரல் 3] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

away and even now, it is not too late and Government may withdraw it. Already legislation is there, the Central Act, and this Bill is redundant. I once again say that is an unwanted legislation. There are so many legal lacunae which are inconsistent with the Central Act. I once again appeal to the House and to all Members that this piece of legislation may be withdrawn. With these words I conclude.

(மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரை அளிக்க எழுந்தார்.)

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Before the Hon. Chief Minister replies, I may be permitted to say that we are not prepared to participate in the other deliberations of this Bill. I once again say that this is a Black Bill, which would impair the name of this Government and if this Government is going to pass this Black Bill, with its brute majority it would be their and. We strongly protest and condemn this Bill. As mark of protest we stage a walk-out.

(அமைப்புக் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

THIRU K. A. MATHIALAGAN: I want to ask one thing of the Hon. Chief Minister. Is he going to withdraw it?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: என்னுடைய பதிலின் முடிவில் தெரியும், வாபஸ் வாங்குகிறோமா, நீடிக்கிறோமா என்பது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்பது இங்கே எங்களால் தெளிவாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வதாலோ, நீடிப்பதாலோ எங்களுக்கு ஏதுமில்லை. இந்த மசோதா தவறானது, ஆட்சேபகரமானது என்று கூறி இந்த அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(அண்ணா தி.மு.க., இந்தியக் கம்யூனிஸ்டிக் கட்சி, சுதந்திரா, ஆளுநர் காங்கிரஸ் ஆகிய கட்சியினர் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

[1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இவர்கள் இந்தச் சட்டத்திற்கு மாத்திரம் பயப்படவில்லை. இவர்களுடைய பேச்சுக்கு என்னுடைய விளக்கங்களைக் கேட்பதற்குக்கூட பயந்து கொண்டு (கை தட்டல்) ஓட்டமாய் ஓடுகிறார்களே என்று பார்க்கிற போது நான் உள்ளபடியே வருந்துகிறேன். கவலைப்படுகிறேன்.

மாற்றுக் கருத்துக்களைச் சந்திக்க, எதிர்க்கட்சியினுள்ளவர்கள் இவ்வளவு அஞ்சுபவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் கொஞ்சமும் எண்ணவில்லை.

பொதுப்பணியாற்றுவோர் குற்ற நடத்தை சட்டத்தை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, அதிலே பிரிவு, பிரிவாக எடுத்து இங்கே வாதங்கள் எல்லாம் நடத்தினார்கள். கல்யாணமே வேண்டாமென்று சொன்னவன், பெண் எப்படி இருக்க வேண்டும், மூன்றடி உயரமா, நான்கடி உயரமா; மூக்கும் முழியுமாக எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் வர்ணித்துக் கொண்டிருந்ததைப்போல எதிர்க் கட்சியினுடைய தலைவர்கள் சிலபேர் இந்தச் சட்டமே தேவையில்லை, இந்தச் சட்டம் வந்தால் ஊருக்கு ஆபத்து, நாட்டுக்கு ஆபத்து, தங்களுக்கு முதலில் ஆபத்து என்கிற அந்தப் பயத்தின் காரணமாக இந்தச் சட்டத்தை வேண்டாம், வேண்டாம், திரும்பப் பெற வேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நாம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததின் நோக்கம் இருக்கிற எந்தச் சட்டத்தையும் நீக்கி வைத்துவிட்டு, இந்தச் சட்டத்தை மாத்திரம்தான் அந்தச் சட்டங்களுக்கெல்லாம் பதிலாக நாம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல.

இப்போது இருக்கிற சட்டங்களும் இருக்கும், இந்தச் சட்டமும் புதிதாக வரும். இந்தச் சட்டத்தை யார் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ, அப்படி விரும்புகிறவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். தேவையில்லை என்று கருதுகிறவர்கள் விட்டுவிடலாம் என்ற அளவில்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்திட நாடினோம்.

இதற்கு ஏதோ பின்னணி இருக்கிறது, தமிழ் நாட்டில் உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்மீது களேபரமாகக் குற்றஞ்

1973 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சாட்டி விட்டோம். அதைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் இவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று திரு. தங்கமணியும், திரு. பொன்னப்ப நாடாரும், நண்பர் மதியழகனும், டாக்டர் ஹாண்டேயும், மற்றவர்களும் இங்கே பேசினார்கள். அது எனக்கு வியப்பாக இருந்தது.

இவர்கள் கொண்டுபோய் டெல்லியிலே கொடுத்த குற்றச் சாட்டுகளில் எந்த ஆதாரத்தைச் சொன்னார்கள்? இவர்கள் குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றி அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்ல வகையில்லாமல், வழி இல்லாமல், வாக்கியத்திற்கு வாக்கியம், இப்படி நம்பப்படுகிறது, இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது, இதுபோலத் தெரிகிறது, இப்படிப் பத்திரிகையிலே வந்தது, யாரோ ஒருவன் துண்டு நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறான் என்று இந்த வகையிலே தான் டெல்லியிலே கொண்டுபோய் தங்களுடைய குற்றச் சாட்டுக்களை இவர்கள் அளித்தார்கள். ஏதோ இந்த அரசாங்கத்திலே இருக்கிற அமைச்சர்களுடைய நிலை என்ன, தகுதி என்ன, லஞ்ச லாவண்யத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அதிலும் நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் லஞ்சம் பற்றி இங்கே பேசியது மிகவும் உருக்கமாக இருந்தது. (கரவொலி). அவர், லஞ்ச லாவண்யத்தினால் பல ஆட்சிகள் கவிழ்ந்து விட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார். ஆட்சிகள் கவிழ்ந்ததோ இல்லையோ, தனிப்பட்ட மனிதர்கள் சிலர் கவிழ்ந்து போயிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாடே அறியும். தெளிவாக உணரும். (பலத்த கைத்தட்டல்).

நீங்கள் குற்றவாளிகள் அல்லவா என்று எங்கள்மீது குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். எங்கள்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நாங்கள் அளித்திருக்கிற விளக்கங்கள் என்னென்ன? நாங்கள் குற்றவாளிகளா என்று மதிப்பிற்குரிய மாமன்றத்திலே இருக்கிற சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களே, நீங்களே சொல்லுங்கள் என்பதற்கேற்ப, எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் யாரும் இதுவரை கடைப்பிடிக்காத ஒரு முறையைக் கடைப்பிடித்து, சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் அத்தனைக்கும் விளக்கமாகப் பதில் அளித்தது இந்த ஒரே ஒரு மாமன்றத்தில் தான் என்பதை நாடு நன்கு உணரும். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பகிரங்கமாகப் பதிலளித்த அரசு கிராவிட் முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஏப்ரல் 5]

நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஏதோ காரியங்களை எல்லாம் பத்திரிகைகளிலே விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வதற்காக எல்லாவற்றையும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இங்கிலாந்து நாட்டின் பிரதமர் சொன்னதாகவும், மேலும் அவர் மறுநாள் பத்திரிகையிலே வருவதற்காக இன்றைக்குக் காரியங்களைச் சில ஆட்சியாளர்கள் செய்கிறார்கள் என்றும் கூறியிருப்பதாக இங்கே படித்துக் காட்டினார். இங்கிலாந்து நாட்டுப் பிரதமர் சொன்னதும், பத்திரிகையிலே வந்து, அது புத்தகத்திலே வந்துதான் அதை இங்கே படித்துக் காட்டினார் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்த ஆட்சி, கடந்த 40 நாட்களாக இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றியிருக்கிற சட்டங்கள், ஏழை எளிய மக்களைத் தொடுவதற்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற சாதனைகள் எத்தனை என்பதை நாட்டு மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

குற்றஞ்சாட்டுகிற நேரத்தில், ஒரு ஆட்சியின்மீது களங்கம் சுமத்துகிற நேரத்தில், அந்தக் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை எடுத்து வைத்து விளக்கங்களைத் தொகுத்து, அதை இந்த மாமன்றத்திலே வைத்து விட்ட பிறகு, இதிலே இன்னின்ன தவறு என்று எடுத்துச் சொல்லி, அதிலே வெற்றி பெறுகின்ற அளவுக்கு ஆதாரத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் யாராவது இங்கே புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்து வைக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார்களா என்றால் இல்லை. டெல்லிக்கு இதைக் கொண்டுபோன கதாநாயகர் இருக்கிறாரே, அவர் இந்த அவையின் பக்கமே திரும்பிப் பார்க்கவில்லை, அவ்வளவு வீராதி வீரர் அவர்! இங்கே வந்து, இன்னின்ன குற்றச்சாட்டுக்களைக் கொண்டுபோய் டெல்லியிலே கொடுத்திருக்கிறேன்; கருணாநிதியே, அதற்கு உன்னுடைய பதில் என்ன? நெடுஞ்செழியனே, உன்னுடைய பதில் என்ன? அமைச்சர்களே, உங்களுடைய பதில் என்ன என்று சுட்டிக்காட்டிக் கேட்டிருப்பாரானால்—அதற்கு நாம் தருகிற விளக்கங்களில் சமாதானம் இல்லை; இன்னின்ன காரணங்களால் சரியில்லை, ஆகவே நீ குற்றவாளி என்று சொல்லியிருந்தால் அவரை நாம் வீரர் என்று பாராட்டியிருக்கலாம். ஆனால் இந்த அவைக்கு வருவதையே தவிர்த்துக்கொண்டு, வந்தால் “இவர்கள்மீது நாம் வீண் அபவாதத்தைச் சுமத்தி குற்றஞ்சாட்டினோமே, அதற்கு மாறாக நம்மீது உள்ள உண்மையான குற்றச்

1973 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சாட்டுக்களை எல்லாம் எங்கே வெளிப்படுத்தி விடுவார்களோ” என்ற பயத்தில் அவர் இங்கே வருவதே இல்லை. நான் இப்போதும் சொல்கிறேன். உள்ளபடியே திறன் இருந்தால் நாம் சாட்டுகிற குற்றச் சாட்டுக்களைச் சந்திக்கிற நேர்மையான உள்ளம் இருந்தால் இந்த அவைக்கு வந்து நாம் அவர்மீது சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டுக்களுக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டும். “நீ குற்றஞ் செய்ய வில்லையா” என்று கேட்டால், நாங்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல; எங்கள்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரமற்றவை, அதிலே எள்ளவும் உண்மை கிடையாது என்று எழுத்துக்கு எழுத்து பதில் அளித்து விட்ட பின்னால்தான் இந்தக் கேள்விகளை நாங்கள் கேட்கிறோம். நீங்கள் செய்ய வில்லையா? நாங்களும் செய்கிறோம் என்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை.

பொது வாழ்க்கையில் இருப்பவர்கள்மீது கண்டபடி எதுவும் பேசிவிடக்கூடாது. இந்த அவையிலே ஒரு காலத்தில் அமைச்சராக இருந்த ஒருவர் சொன்னார் ‘பொது வாழ்வில் சுடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக எவ்வளவு கேவலமான முறையில் எங்களை நடத்துகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்; முதலமைச்சர் சொன்ன மாதிரி, இந்தமாதிரி சாடுகள், புரட்டல்கள் எல்லாம் பொது வாழ்வில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம், எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று கண்ணியக் குறைவான முறையில் சொல்லக் கூடாது’ என்று பேசிய அந்த அமைச்சர் யார் தெரியுமா? இவ்வளவு நேரம் இங்கே ஆர்த்தெழுந்து, அர்ச்சனைகள் செய்தாரே--போர் முழுக்கம் செய்தாரே, அதே நண்பர் மதியழகன்தான்! இதே மன்றத்தில் அவர்மீது திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை எடுத்து வைத்தபோது, அவரேதான் இந்தப் பதிலை திரு. கருத்திருமன் அவர்களுக்கு அளித்திருக்கிறார் என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

குற்றஞ்சாட்டுபவர்கள் ஒருமுறை தங்களைத் திரும்பிப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் யார் என்பதை, எங்களுடைய கைகள் கறைபட்ட கரங்கள் என்பதை நாங்கள் தந்திருக்கிற பதிலுரைமூலம் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறோம். அதே நேரத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஏப்ரல் 3]

தில் குற்றஞ்சாட்டியவர்களின் தகுதி என்ன? அவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்கள் என்பதைக் காட்ட, குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலி லிருந்தே ஒரு சுவையான அம்சத்தை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

உறுப்பினர்களுக்கு இது மிகமிகத் தேவையான அம்சம். தேவைப்படுகிற நேரத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அம்சம். குற்றப் பட்டியலைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார்களே டெல்லியில்—எம்.ஜி.ஆரும், தங்கமணியும், கல்யாணசுந்தரமும் வேறு சிலரும் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்தார்களே, குடியரசுத் தலைவரிடம்—அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று 'குளோப்' தியேட்டரைப்பற்றிய குற்றச்சாட்டு.

நாங்கள் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் 1972-ம் ஆண்டு ஒரு சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தோம். 1921-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர வாடகைக் குடியிருப்போர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் 12-வது பிரிவின்கீழ் வழங்கப்பட்ட உரிய அளவினதா யிராத பாதுகாப்புக் காரணமாகக் குத்தகைக்காரர்களுக்கு ஏற் பட்ட சிரமங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒரு சட்டம் கண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தை அப்போது கொண்டு வரவேண்டுமென்று கடிதம் எழுதினார்கள். பழைய காங்கிரஸ் கட்சியில் அப்போது இருந்த திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்—இப்போது இங்கே ஆங்கியத்தில் அழகழகாக அடுக்கடுக்காகக் குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்திப் பேசினாரே. அந்த பொன்னப்ப நாடாரும், டென்னிஸ், ஜேம்ஸ், கோபால் ஆகியோரும் இன்னும் ஓ. என். சுந்தரம், சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் பொம்மன் ஆகியவர்களும் கையெழுத்துப்போட்டு, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அந்தத் திருத்தச் சட்டம் இந்த அவையில் விவதிக்கப்பட்டபோது, அதை ஆதரித்துப் பேசியவர்கள் கே. டி. கே. தங்கமணி, ஹான்டே, பொன்னப்ப நாடார், அனந்த நாயகி அம்மையார் ஆகியோராகும். அதற்குப் பிறகு அந்தத் திருத்தம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அதே தங்கமணியும், எம். ஜி. இராமசுந்திரனும் இந்தக் குற்றச்சாட்டை எழுதி அதைக் கொண்டுபோய் டெல்லிப் பட்டணத்திலே கொடுக்கிறார்கள். யாரோ சில பணக்காரர்களுக்

1973 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காக இந்தத் திருத்தச் சட்டம் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேறியது என்று கொண்டுபோய் கொடுக்கிறார்கள்.

“ This law is clearly passed only to enrich the party bosses and the benefit that has passed on to the Ministers is believed to be substantial and the extent of the same will be obvious on an enquiry ”. என்று கொண்டு போய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யார் திருத்தத்தை இங்கே ஆதரித்துப் பேசினார்களோ, யார் இந்தத் திருத்தம் வரவேண்டுமென்று கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தார்களோ, அவர்களே திருத்தம் வந்தபிறகு, இப்படி ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுபோய் குடியரசுத் தலைவரிடத்தில் கொடுக்கிறார்கள், இதை வைத்து விசாரணை நடத்துங்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்த பிறகு, அதை எதிர்த்து அதனால் பாதிக்கப்பட்ட சிலர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்குத் தொடுத்தார்கள். நீதிமன்றத்திலே நாம் கொண்டுவந்த திருத்தத் திற்கு விரோதமான ஒரு தீர்ப்பை, சரியில்லை என்ற தீர்ப்பை, அதிலே உள்ள சில இடர்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. அது அதோடு முடிந்துவிடவில்லை.

இன்றைக்குக் காலையிலே அந்தத் திருத்தத்திற்கு நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை அடிப்படையாகக்கொண்டு, என்னென்ன வகையிலே நாம் அந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் சரி செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான நிலைமைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, அந்தத் திருத்தம் மீண்டும் நிறைவேறியிருக்கிறது. அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று மறுபடியும் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்த உத்தம சிரேஷ்டர் யார் தெரியுமா? சங்குமுத்து தேவர், எம்.எல்.ஏ., அம்பாசமுத்திரம் தொகுதி. அவர் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்—

“ தமிழக அரசு உழுவருருக்கே நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிய அரசு. நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கட்டடம் கட்டி, நியாயமான வாடகை கொடுத்து, இருந்துவரும் ஏழைகளைக் காக்கும்பொருட்டு ‘நகர குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் இருந்த குறைகளை நீக்கி 1972-ல் ஒரு திருத்தத்தைத் தமிழக அரசு கொண்டுவந்தது. பெருநிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து ஏழைகளைப் பாதுகாக்கும் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஏப்ரல் 5]

உள்ளன்போடு வரவேற்கும் இந்நேரத்தில் மேற்படி சட்டத் திருத்தம் இன்னும் எதிர்பார்த்த பாதுகாப்பினை அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் ஆலோசித்து, அந்தக் குறைகளை நீக்கி ஏழை குத்தகைதாரர்களுக்கு முழு பாதுகாப்பு அளிக்கும் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து, சட்டத்தைக் குறையற்றதாகக் வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஏழைகளுக்கு உதவும் இந்தச் சட்டத்தைத் தாமதிக்காமல் உடனே கொண்டுவர ஆவன செய்யக் கோருகிறேன்.” இதை எழுதி அனுப்பியவர் பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சங்குமுத்து தேவர். 29—3—73 அன்று இதை எழுதியிருக்கிறார்.

முதலிலே கடிதம் கொடுத்து, திருத்தம் கொண்டுவந்த பிறகு பணக்காரர்களுக்காகக் கொண்டு வந்த சட்டம் என்று எம்.ஜி.ஆரும் தங்கமணியும் கொண்டுபோய் அங்கே ஊழல் புகார் கொடுத்து விட்டு, பிறகு நீதிமன்றத்திலே அந்தத் திருத்தம் தோற்றுப் போன பிறகு, இப்போது அதே திருத்தத்தைக் கொண்டு வரலுங்கள்; நீதிமன்றத்தீர்ப்பின்படி அடிப்படையில் மாற்றித் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரலுங்கள் என்று கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார் பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கமுத்துதேவர். இவரைப் பிற்போக்கு வாதி என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இன்னொரு முற்போக்கு வாதியும் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் என்ன சொல்கிறார் :

“ I would therefore request you to kindly initiate and take such steps as are necessary to remove these defects and to plug the loopholes in section 3, 9 and 12 of the Act retrospectively in order to further protect the interest of the tenants so that they may be really benefited by the Act ’ அவர் யார் தெரியுமா? சாட்சாத் அதே தங்கமணி தான். 19—3—73-ல் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்.

“ அவர் கொஞ்சம்தான் முற்போக்கு. நாங்கள் அதைவிட முற்போக்கு, ஆளுகிற முற்போக்கு ” என்று அதைப்போலவே வாசகங்கள் அமைந்த இன்னொரு கடிதத்தை திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி, பி.ஏ., பி.எல்., எம்.எல்.ஏ, அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் பிற்போக்கு வாதிகளாக இருந்தாலும், முற்போக்கு வாதிகளாக இருந்தாலும்

1973 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாங்கள் நடுநிலைமையோடு நாணயமாக இருப்போம்; எல்லா வற்றிலும் இருப்போம் என்று சொல்கிற டாக்டர் ஹாண்டே இருக்கிறாரே அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. பொம்மன், எம்.எல்.ஏ., கூடலூர் தொகுதி, அவரும் கையெழுத்துப் போட்டு ஒரு கடிதத்தை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார். “நாங்கள் இவர்கள் எல்லோரையும் மதிப்பதில்லை. நாங்கள் அண்ணாவின் கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றவர்கள்; ஏன் என்றால் எங்களுடைய தலைவர்தான் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலைத் தாச் சென்றபோது அக்பர் ஹோட்டலில் தங்கிய ஏழைப் பங்காளன்” என்று வாதிப்பார்கள் அல்லவா? அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த வேலப்பன், எம்.எல்.ஏ.-வும் இதிலே கையெழுத்துப் போட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்.

இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், தமிழ் எல்லாம் ஒரே மாதிரியான வாசகம், ஒரே மாதிரியான பேப்பர்; ஆங்கிலம் எல்லாம் ஒரே மாதிரியான டைப், ஒரே மாதிரியான வாசகம், என்று இந்த விதத்திலே இருக்கின்றது.

இதைச் சொல்லுவதற்குக் காரணம், இது திருத்தப்பட வேண்டிய சட்டம் என்பதை நாங்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். இது ஏதோ பணக்காரர்களுக்காகத்தான் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லிப் புகார் கொடுத்தார்களே, இன்றைக்கு அதையே ஏழை எளிய மக்களுக்காகத் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றார்களே—நான் கேட்கிறேன், குற்றஞ்சாட்டியவர்களே, உங்களுக்கு நாக்கு ஒன்று, இரண்டா? என்று இந்த நாடு கேட்கும் அல்லவா? ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதைப்போல, இதை எடுத்துக் காட்டாகத்தான் நான் கூறினேன். இதற்கு முன்பு பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு விளக்கங்களை எல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதை அனைவரும் உணர்ந்துகொள்வதற்காகத் தான் இதை மீண்டும் சொல்லுகிறேன்.

கருணாநிதி நாணயமற்றவன் என்று வெளியே போய்ப் பேசுகின்றார்கள். இந்த அமைச்சரவையிலே இருப்பவர்கள் நாணயமற்றவர்கள் என்று பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எப்படியிருக்கின்றார்கள்?

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 ஏப்ரல் 5]

உத்தரப்பிரதேசத்தில் உள்ள நிலைமைகளைக் கண்டறிந்துவா என்று கூறி, ஆயிரம் ரூபாயைக் கட்சிச் சார்பில் செலவிற்காகக் கொடுத்து அனுப்பி, அதற்கு இதுவரை கணக்குக் கொடுக்காத ஒரு பேர்வழி, இங்கேயும் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு, “நான் பார்லிமெண்டிற்கு வந்தேன்” என்று அங்கேயும் பணத்தை வாங்கி வாயிலே போட்டுக்கொண்ட ஒரு பேர்வழி இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பார்த்துக் குற்றஞ்சாட்டுகிறார். இது இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை.

“நான் லட்சம் ரூபாய் தனுஷ்கோடி புயல் நிவாரணத்துக்காக நன்கொடை கொடுப்பேன்” என்று சொல்லுகிறார்; எடுத்துப் பார்த்தால் இதுவரை 50,000 ரூபாய்தான் வந்திருக்கிறது. “மீண்டும், இலங்கை செல்லுவேன், 25 லட்சத்திற்குக் கல்லூரி கட்டிக்கொடுப்பேன்” என்கிறார். இதுவரை இலங்கைக்கு இரண்டாவது முறையாகச் செல்லவும் இல்லை, கல்லூரி கட்டிக் கொடுக்கப்படவும் இல்லை. அடுத்து, தனக்கு மதுரையிலே கொடுக்கப்பட்ட தங்க வாளை மதுரையிலே பக்தவத்சலம் அவர் கவிடம் கொடுக்கப்போகிறேன் என்று பத்திரிகையிலே செய்தி; பக்தவத்சலமும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும் செய்தி வருகிறது 1965-ல். ஆனால் பக்தவத்சலமும் போகவில்லை, தங்க வாளும் கொடுக்கப்படவில்லை.

தலைவரவர்களே, 1960-ஆம் ஆண்டில் இந்த மன்றத்திலே தலைவராக இருந்த டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்களையும் கழகப் பொதுச் செயலாளர் நாவலர் அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு போய் ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியைக் கோடம்பாக்கத்தில் திறந்து வைத்து, “எம்.ஜி.ஆர். ஓப்ரீ டிஸ்பென்ஸரி” என்று அதிலே போட்டு, திறந்து மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, அது மூடப்பட்டு இப்போது 12 ஆண்டுக் காலமாகிறது. அது இன்னமும் மூடப் பட்டுக் கிடக்கிறது. மக்களுக்காக இப்படி விளம்பரத்துடன் திறக்கப்பட்ட அந்த ஆஸ்பத்திரி இன்றளவும் மூடப்பட்டுக் கிடக்கிறது.

ஆனால் இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகம் சரியில்லை; நாங்கள்தான் மக்களுக்காகப் பாடுபடுகின்றவர்கள்; நாங்கள்தான் கொடை

1973 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வள்ளல்கள், நாங்கள்தான் பாரிகள், நாங்கள்தான் குமணர்கள் என்று ஏதோ நாட்டில் ஏற்பட்டுவிட்ட விளம்பரத்தின் காரணமாகத் தாங்கள்தான் புத்தர், உத்தமர் என்று கருதிக்கொண்டு, தாங்கள் எதைச் சொன்னாலும் அதை நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் நம்புவார்கள் என்ற அளவில் ஊழல், ஊழல் என்று பேசுகின்றார்கள்.

காமராசர் அழகாகச் சொன்னார். ‘ஊழல் என்று யார் சொல்லுகிறார்களோ அவர்கள்தான் முதல்தரமான ஊழல் பேர்வழிகள்’ என்று அவர் கூறியது புத்தகமாகவே அச்சடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தகுந்த நேரத்தில் நாம் பயன்படுத்த வேண்டிய அருமையான பொன் மொழி அது. “எவன் ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லுகிறானோ, அவன்தான் கடைந்தெடுத்த ஊழல் பேர்வழி” என்று காமராசரே சொல்லியிருக்கிறார்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஊழல் அரசு அல்ல; குற்றஞ்சாட்டுகிற சிலர்தான் கடைந்தெடுத்த ஊழல் பேர்வழிகளாக இருக்கிறார்கள். இங்கே யாரும் வரி கட்டாதவர்கள், வரி ஏய்த்தவர்கள் கிடையாது. இங்கே யாரும் கறுப்புப் பணத்தைச் சேர்த்து, கள்ள வாணிபத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் கிடையாது.

இன்றைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தச் சட்டம் இராஜஸ்தானிலே இல்லையா? மராட்டியத்திலே இல்லையா என்று கேட்கிறார்களே, இது பற்றி மத்திய சர்க்கார் விசாரணை வைக்கலாமா என்று கேட்கிறார்களே என்று எல்லாம் பேசினார்கள்.

“மத்திய சர்க்கார் ஒரு மாநில முதலமைச்சர் மீதோ மற்ற அமைச்சர்கள் மீதோ விசாரணை நடத்த உரிமை பெற்ற சர்க்கார் அல்ல” என்று எங்கள் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அன்றைக்கே தெரிவித்திருக்கிறார். தெரிவித்தது மாத்திரமல்ல, அன்று உள்துறை அமைச்சராக இருந்த சுவான் அவர்களுக்குக் கடிதமே எழுதியிருக்கிறார். “உங்களுக்கு உரிமை கிடையாது; அரசியல் சட்டத்தில் தரப்பட்டுள்ள சுயாட்சி உரிமையை அது பாதிக்கும், ஆகவே, லோக்பால் என்ற அமைப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன்” என்று அமைச்சரவை சார்பிலே நானும் நாவலரும், நண்பர் மதி அவர்களும் இருந்த அமைச்சரவை சார்பில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசுமீது,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஏப்ரல் 5]

முதலமைச்சர் மீதோ, மற்ற அமைச்சர்கள் மீதோ சாட்டப் படுகிற குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்க மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரங்கள் கிடையாது” என்று அண்ணா அவர்கள் கடிதம் எழுதினார்கள்.

அந்த அண்ணாவின் கொள்கையை இன்றைக்கும் அப்படியே பின்பற்றி வருகிற கழக அரசு அதைத்தான் சொல்லுகிறது. அதைச் சொல்லிவிட்ட பிறகு, ஏன் டில்லிக்கு விளக்கம் அளிக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், புரியாமல் இருப்பவர்களுக்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டும், யாரையும் குழப்பிவிடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். யாராவது ஒரு பத்துப்பேர் திரும்பத் திரும்ப ஒன்றையே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் ஒருகால் அவர்கள் சொல்லுவதில் உண்மையிருக்குமோ என்று மற்றவர்கள் சந்தேகப்பட்டு விடுவார்களானால், அதைத் தெளிய வைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த நிலைமைகளை டில்லிக்கு விளக்கியிருக்கிறோம்.

இது போன்ற காரியங்களில், மாநில அரசுமீது மத்திய அரசு தலையிட உரிமையில்லை என்று அரசியல் சட்டம் சொல்லுகிறது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் இன்று பொது வாழ்வில் இருப்பவர்கள்மீது களங்கம் சுமத்தப்பட்டால், அவர்கள் உள்ளபடியே மாசு உள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்களைத் தண்டிக்கவும், அதே நேரத்திலே, வேண்டுமென்றே, அவர்கள்மீது களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்றே, அவதூறு சுமத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே, பழி சொல்லுபவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தவும், அந்த முறைக்கு ஒரு முடிவு கட்டவும் தான் இந்தச் சட்டம் இன்று வந்திருக்கின்றது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஏற்று நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொதுப்பணியாற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/73) கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.”

1973 ஏப்ரல் 5]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சட்ட முன்வடி விற்கு திருத்தத்தினைக் கொடுத்த திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லை. எனவே திருத்தத் தீர்மானம் முன்மொழியப்படவில்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 29 முடிய—அட்டவணைகள் 1, 2 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொதுப்பணியாற்று வோர் (குற்ற நடத்தை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/73) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” எனக் கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்டமுன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்போது மணி 2-40 ஆகப் போகிறது. போய் உணவு அருந்தி உடனே வரவேண்டும். பத்திரிகை நிருபர்களும் சொன்னார்கள், தங்க ளுடைய சிரமங்களைப்பற்றி. ஆகவே, நாம் இன்று மாலை 4 மணிக்குப் பதிலாக 4-30 மணிக்குக் கூடலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நான் மாலை இரயிலுக்குச் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தாங்கள் பதி லுரைக்க வேண்டிய சட்ட முன்வடிவு முதலிலேயே வந்துவிடும்.

[1972 டிசம்பர் 5]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாலை நிகழ்ச்சி எப்போது ஆரம்பிப்பது என்பதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. எனது துறையைச் சார்ந்த சட்ட முன்வடிவிற்குப் பதில் சொல்லுவதற்கு ஏற்றவகையில் மாலை 6.30 மணிக்குள் அதை முடித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிகின்றன. மாலை நான்கு மணி அளவிலே பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-40 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

பேரவை மாலை 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

(9) அரை மணி நேர விவாதம்.

நியாய விலைக் கடைகள்மூலம் பொதுமக்களுக்கு அத்தியா வசியமான பொருள்கள் வழங்குவதுகுறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள் கள் வழங்குவதுபற்றிய அரை மணி நேர விவாதம் இப்பொழுது நடைபெறும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பேச வேண்டும் என்பது இல்லை.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: ஒவ்வொரு கட்சியிலும் ஒவ்வொருவர் பேசினால் போதும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அப்படி என்றால் கூட அரை மணி போதாது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 10 நிமிட மாவது தமக்கு வேண்டும் என்கிறார். எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருந்து சில குறிப்பிட்ட உறுப்பினர்கள் பேசினால் போதும். இப்போது திரு. என். கே. பழனிசாமி விவாதத்தைத் தொடங்கு வார். 7 நிமிடத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும்.